

ມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ສໍາລັບການແກ້ໄຂບັນຫາລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ
ທີ່ຕົກຄ້າງຢູ່ ສປປ ລາວ

ບົດທີ 8

ການທຳລາຍລະເບີດ

ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງແຫ່ງຊາດ (ຄຊກລ) ກ່ຽວກັບ
ການແກ້ໄຂບັນຫາລະເບີດບໍ່ທັນແຕກທີ່ຕົກຄ້າງຢູ່ ສປປ ລາວ

15 ຕຸລາ 2012

ສາລະບານ

ສາລະບານ.....2

ບັນທຶກການດັດແກ້.....4

ການທຳລາຍລະເບີດ5

1. ບົດນຳ5

2. ຂອບເຂດ5

3. ຂອບເຂດໃນການປະຕິບັດວຽກທຳລາຍລະເບີດຢູ່ ສປປ ລາວ5

4. ການອະນຸຍາດສຳລັບການທຳລາຍ5

4.1. ລະດັບຄຸນນະພາບໃນການທຳລາຍ5

4.2. ການອະນຸຍາດໃນການທຳລາຍລະເບີດຊະນິດພິເສດ7

5. ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຜູ້ຊີ້ນຳໜ້າວຽກທຳລາຍ.....7

5.1. ການກວດກາຄຸນນະພາບຂອງທາດລະເບີດ8

6. ການຄັດເລືອກສະຖານທີ່ທຳລາຍລະເບີດ.....9

6.1. ໄລຍະທ່າງທີ່ມີຄວາມປອດໄພ ແລະ ເຂດພື້ນທີ່ອັນຕະລາຍ9

6.2. ການຕົກຄ້າງຂອງສະເກັດລະເບີດໃສ່ເນື້ອທີ່ງ່ຽບປ່ຽນເກັບກູ້.....9

6.3. ຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການເກີດໄຟໄໝ້10

7. ລັກສະນະຂອງສະໜາມທຳລາຍ10

8. ການຫ້າມເຂົ້າໄປໃນສະໜາມທຳລາຍ.....10

8.1. ການລາຍງານສະພາບຫຍໍ້ໃຫ້ຈຸດຍາມ11

9. ສະໜາມທຳລາຍລະເບີດຖາວອນ12

9.1. ການຮັບຮອງທາງດ້ານວິຊາການ12

9.2. ການຢຸດຕິການນຳໃຊ້ສະໜາມທຳລາຍຖາວອນ.....12

10. ການເຮັດໃຫ້ລະເບີດມີຄວາມປອດໄພ ແລະ ການນຳໃຊ້ເຕັກນິກເຮັດໃຫ້ລະເບີດແຕກແຮງຕ່ຳ ..12

11. ການເຄື່ອນຍ້າຍລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ13

12. ວິທີໃນການລິເລີ່ມຈຸດລະເບີດ13

13. ຂໍ້ກຳນົດກ່ຽວກັບຄວາມປອດໄພທົ່ວໄປ.....13

13.1.	ຂໍ້ກຳນົດບັງຄັບໃຊ້ສຳລັບເວລາລໍຖ້າ.....	13
13.1.1.	ການເຜົາໃໝ້ຂອງບົມໃຫ່ຍທີ່ຖືມຈາກຍົນ.....	14
14.	ລະບຽບໃນການທຳລາຍ.....	14
14.1.	ການກະກຽມທາດລະເບີດ.....	14
14.2.	ການວາງທາດລະເບີດໃສ່ໜ່ວຍລະເບີດ.....	15
14.3.	ວິທີການປະຕິບັດກ່ອນການຍິງ.....	16
14.4.	ວິທີການປະຕິບັດໃນເວລາຍິງບໍ່ແຕກ.....	16
14.5.	ການປະຕິບັດພາຍຫຼັງການຍິງທຳລາຍ.....	16
15.	ການທຳລາຍລະເບີດຈຳນວນຫຼາຍ.....	17
15.1.	ຂອບເຂດຈຳກັດໃນການທຳລາຍ.....	17
15.2.	ຄວາມປອດໄພ ແລະ ບັນຊີຕິດຕາມລູກລະເບີດ.....	17
15.3.	ການຕົກຄ້າງຂອງສານພິດ ແລະ ຊັ້ນສ່ວນອັນຕະລາຍໃນບໍລິເວນສະໜາມທຳລາຍ.....	17
15.4.	ການນຳໃຊ້ຊຸມໃນການທຳລາຍ.....	17
15.5.	ການກອງລູກລະເບີດເພື່ອທຳລາຍ.....	17
15.6.	ການກະກຽມ.....	18
15.7.	ການວາງທາດລະເບີດໃສ່ໜ່ວຍລະເບີດ.....	18
16.	ສິ່ງປ້ອງກັນ.....	18
17.	ອຸປະກອນປ້ອງກັນຕົວຂອງພະນັກງານ.....	18
18.	ມາດຕະຖານລະບຽບການການປະຕິບັດງານ (SOP).....	19
19.	ການລາຍງານລູກລະເບີດ.....	19
	ເອກກະສານຊ້ອນທ້າຍ ກໍ ລະດັບການອະນຸຍາດສຳລັບການທຳລາຍລະເບີດ.....	20
	ເອກກະສານຊ້ອນທ້າຍ ຂໍ ໄລຍະຫ່າງທີ່ມີຄວາມປອດໄພຕໍ່ສູດ ສຳລັບການທຳລາຍລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ - ລະເບີດໜ່ວຍດຽວ.....	22

ບັນທຶກການດັດແກ້

ການຄຸ້ມຄອງການດັດແກ້ມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດກ່ຽວກັບການປະຕິບັດງານດ້ານລະເບີດແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດກ່ຽວກັບການປະຕິບັດງານດ້ານລະເບີດບໍ່ທັນແຕກຕົກຄ້າງ ຈະມີການທົບທວນຄືນເປັນທາງການ 3 ປີຕໍ່ຄັ້ງ. ຖ້າຫາກມີຄວາມຈຳເປັນກໍ່ສາມາດທົບທວນກ່ອນກຳນົດໄດ້ ເປັນຕົ້ນແມ່ນບັນຫາກ່ຽວກັບຄວາມປອດໄພ ແລະ ປະສິດທິພາບຂອງການປະຕິບັດງານ ຫຼື ສຳລັບຈຸດປະສົງເພື່ອດັດແກ້ໃຫ້ແທດເໝາະກັບສະພາບການຕົວຈິງໃນປະຈຸບັນ. ຖ້າມີການດັດແກ້ແມ່ນໃຫ້ໃສ່ເລກທີ, ວັນທີ ແລະ ລາຍລະອຽດຂອງການດັດແກ້ໃສ່ໃນຕາຕະລາງທີ່ກຳນົດຢູ່ລຸ່ມນີ້.

ເມື່ອສຳເລັດການທົບທວນມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດກ່ຽວກັບການປະຕິບັດງານດ້ານລະເບີດບໍ່ທັນແຕກຕົກຄ້າງ ຢ່າງເປັນທາງການແລ້ວ ກໍ່ຈະໄດ້ເຜີຍແຜ່ໃຫ້ນຳໃຊ້. ຂໍ້ດັດແກ້ຕ່າງໆທີ່ມີຢູ່ໃນສະບັບດັດແກ້ກ່ອນໜ້ານັ້ນ ຈະຕ້ອງໄດ້ລວມເຂົ້າໄວ້ໃນສະບັບດັດແກ້ໃໝ່ເລີຍ ແລະ ໃຫ້ລຶບອອກຈາກຕາຕະລາງບັນທຶກການດັດແກ້. ຈາກນັ້ນ ກໍ່ໃຫ້ເລີ່ມຕັ້ງຕົ້ນບັນທຶກການດັດແກ້ໃໝ່ຈົນກວ່າຈະມີການທົບທວນຄືນໃນຄັ້ງຕໍ່ໄປອີກ.

ເລກທີ	ວັນທີ	ລາຍລະອຽດການດັດແກ້
1	30 ມິຖຸນາ 11	ຂໍ້ 4, ປຸງແປງວັກຍ່ອຍ ກ, ຂ, ຄ ແລະ ເອົາໝາຍເຫດ ກ ອອກ. ຂໍ້ 10, ປຸງແປງຄຳສັບໃນວັກທີ ສາມ ຂໍ້ 13.1, ປຸງແປງຄຳສັບ. ຂໍ້ 13.1.1, ເພີ່ມເປັນຂໍ້ໃໝ່. ຂໍ້ 14.1, ວັກ ຊ, ລຶບຂໍ້ຍ່ອຍທີ (1) ອອກ. ຂໍ້ 14.2, ເພີ່ມວັກຍ່ອຍໃຫມ່ ຂໍ້ 14.3, ລຶບໜຶ່ງວັກຍ່ອຍ ແລະ ເພີ່ມໝາຍເຫດ ຂໍ້ 15.8, ເພີ່ມຂໍ້ໃໝ່ ຂໍ້ 19, ປຸງແປງວັກທີໜຶ່ງ ແລະ ວັກສຸດທ້າຍ. ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ ກໍ, ປຸງແປງຕາຕະລາງ ແລະ ປຸງແປງໝາຍເຫດໃນຕາຕະລາງ. ເພີ່ມໝາຍເຫດໃໝ່. ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ ຂໍ, ປຸງແປງໝາຍເຫດ ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ ຄໍ, ເພີ່ມເອກະສານຊ້ອນທ້າຍໃຫມ່

ການທຳລາຍລະເບີດ

1. ບົດນຳ

ການທຳລາຍ ລບຕ ແລະ ກັບລະເບີດຝັງດິນ ໃຫ້ມີຄວາມປອດໄພ ແລະ ມີປະສິດທິພາບ ແມ່ນເປັນບັນຫາສຳຄັນ ໃນການປະຕິບັດງານເກັບກູ້ລະເບີດຢູ່ ສປປ ລາວ. ຄຊກລ ໃນຖານະທີ່ເປັນອົງການທີ່ຄຸ້ມຄອງການປະຕິບັດງານ ດ້ານລະເບີດບໍ່ທັນແຕກຢູ່ ສປປ ລາວ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການສ້າງລະບຽບ, ຂໍ້ກຳນົດການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຄວາມປອດໄພ ສຳລັບທຸກໜ້າວຽກທຳລາຍ ຊຶ່ງເປັນໜ້າວຽກໜຶ່ງໃນການປະຕິບັດງານເກັບກູ້ຢູ່ ສປປ ລາວ.

2. ຂອບເຂດ

ມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດບົດນີ້ ໄດ້ກຳນົດລະບຽບການຕ່າງໆທີ່ຕ້ອງປະຕິບັດໃນເວລາດຳເນີນໜ້າວຽກທຳລາຍລະເບີດ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

ຂໍ້ກຳນົດທີ່ລະບຸໃນບົດນີ້ແມ່ນນຳໃຊ້ສຳລັບການເກັບກູ້ ລບຕ ໂດຍສະເພາະ ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ບາງຄັ້ງອາດຈະໄດ້ປະຕິບັດກັບ ກັບລະເບີດຝັງດິນທີ່ອາດຈະພົບເຫັນໃນລະຫວ່າງການດຳເນີນໜ້າວຽກທຳລາຍ.

ເມື່ອກ່າວເຖິງຄຳວ່າລູກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ (ລບຕ) ຢູ່ໃນບົດນີ້ ແມ່ນລວມເຖິງກັບລະເບີດຝັງດິນທີ່ສາມາດຈັດການໄດ້ນຳ.

3. ຂອບເຂດໃນການປະຕິບັດວຽກທຳລາຍລະເບີດຢູ່ ສປປ ລາວ

ສຳລັບຈຸດປະສົງຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດບົດນີ້ ຈະເວົ້າເຖິງການທຳລາຍ ລບຕ ໃນກໍລະນີຕ່າງໆດັ່ງນີ້:

ກ. ການທຳລາຍລະເບີດກັບທີ່ ສຳລັບ ລບຕ ທີ່ກວດພົບຢູ່ສະໜາມເກັບກູ້ໃນລະຫວ່າງການເກັບກູ້ພື້ນທີ່.

ຂ. ການທຳລາຍລະເບີດກັບທີ່ ສຳລັບລູກລະເບີດທີ່ພົບໃນເວລາປະຕິບັດໜ້າວຽກທຳລາຍເຄື່ອນທີ່.

ໝາຍເຫດ: ການທຳລາຍກັບທີ່ ລວມທັງການເຄື່ອນຍ້າຍສຳພາດຕ່າງໆທີ່ມີຄວາມປອດໄພດ້ວຍມືໃນໄລຍະໄກ ເພື່ອເອົາໄປທຳລາຍ.

ຄ. ການທຳລາຍລະເບີດທີ່ປອດໄພໃນການເຄື່ອນຍ້າຍ ແລະ ມີຈຳນວນຫຼາຍຢູ່ສະໜາມທຳລາຍ, ຊຶ່ງອາດຈະເປັນສະໜາມທຳລາຍຖາວອນ ຫຼື ສະໜາມທຳລາຍຊົ່ວຄາວ.

ງ. ການເຮັດໃຫ້ ລບຕ ມີຄວາມປອດໄພ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດເຄື່ອນຍ້າຍໄປທຳລາຍຢູ່ສະຖານທີ່ໆໝາະສົມ.

ໜ້າວຽກທຳລາຍແມ່ນການທຳລາຍ ລບຕ ໂດຍນຳໃຊ້ເຕັກນິກການຍິງດ້ວຍທາດລະເບີດ. ສຳລັບການທຳລາຍລະເບີດໃນກໍລະນີທີ່ກ່າວຢູ່ຂ້າງເທິງນັ້ນ ຈະຖືກປະຕິບັດໃຫ້ສຳເລັດດ້ວຍໜ້າວຽກທຳລາຍ.

4. ການອະນຸຍາດສຳລັບການທຳລາຍ

4.1. ລະດັບຄຸນວຸດທິໃນການທຳລາຍ

ລະດັບຄຸນວຸດທິໃນການທຳລາຍສຳລັບໜ້າວຽກເກັບກູ້ລະເບີດຢູ່ ສປປ ລາວ ແບ່ງອອກເປັນ 4 ຂັ້ນ ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

ກ. ຂັ້ນ 1. ຄຸນວຸດທິຂອງນັກວິຊາການໃນຂັ້ນ 1 ແມ່ນເຮັດໃຫ້ນັກວິຊາການເກັບກູ້ສາມາດປະຕິບັດງານເກັບກູ້ລະເບີດໃນເນື້ອທີ່ດິນ, ຊ່ວຍໃນການທຳລາຍເຄື່ອນທີ່ ແລະ ຖ້າຫາກມີຄວາມຕ້ອງການ (ໂດຍອີງການເກັບກູ້ກ່ຽວຂ້ອງ) ອາດຈະອະນຸຍາດໃຫ້ຊ່ວຍໃນການທຳລາຍ ລບຕ ໄດ້. ນັກວິຊາການເກັບກູ້ລະເບີດໃນຂັ້ນນີ້ ນຳໃຊ້ກັບວິຊາການເກັບກູ້ຄົນລາວໃນຂັ້ນທຳອິດ.

ໝາຍເຫດ: ຄຸນວຸດທິໃນຂັ້ນນີ້ ໂດຍປົກກະຕິແລ້ວ ແມ່ນນຳໃຊ້ກັບນັກວິຊາການເກັບກູ້ເທົ່ານັ້ນ.

ຂ. ຂັ້ນ 2: ຄຸນວຸດທິຂອງນັກວິຊາການຂັ້ນ 2 ແມ່ນເຮັດໃຫ້ນັກວິຊາການເກັບກູ້ສາມາດຮັບຜິດຊອບຊັ້ນນຳໜ້າ ວຽກເກັບກູ້ ລບຕ ໄດ້ໜຶ່ງສະໜາມ ແລະ ທຳລາຍກັບທີ່ ສຳລັບລູກລະເບີດທີ່ມີຂະໜາດຈົນເຖິງ 84 ມມ. ຊຶ່ງລວມທັງລູກລະເບີດທີ່ບັນຈຸທາດຟິດສະຟໍຂາວນຳ (WP). ນັກວິຊາການໃນຂັ້ນນີ້ ນຳໃຊ້ກັບວິຊາການ ຄົນລາວຜູ້ທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ໃນການຊີ້ນຳວຽກງານເກັບກູ້ໃນຂັ້ນທຳອິດ.

ໝາຍເຫດ: ໂດຍປົກກະຕິແລ້ວ ຄຸນວຸດທິໃນຂັ້ນນີ້ແມ່ນໃຊ້ກັບຜູ້ບັນຊາໝວດ (ຫົວໜ້າຈຸ).

ຄ. ຂັ້ນ 3: ຄຸນວຸດທິຂອງນັກວິຊາການເກັບກູ້ຂັ້ນ 3 ແມ່ນເຮັດໃຫ້ນັກວິຊາການໃນຂັ້ນນີ້ສາມາດຊີ້ນຳໜ້າວຽກ ເກັບກູ້ ລບຕ ໄດ້ຫຼາຍສະໜາມ, ສາມາດທຳລາຍລູກລະເບີດທີ່ມີຂະໜາດຈົນເຖິງ 240 ມມ. ພ້ອມທັງສາ ມາດທຳລາຍລະເບີດທີ່ຖິ້ມຈາກຍົນທີ່ມີຂະໜາດເຖິງ 500 ປອນ (ບໍ່ລວມລະເບີດຟິດສະຟໍຂາວ 100 ປອນ) ແລະ ສາມາດທຳລາຍລະເບີດຈຳນວນຫຼາຍທີ່ມີນ້ຳໜັກສຸດທິຂອງທາດລະເບີດໃນບໍ່ເກີນ 250 ກິໂລກະລາມ. ນັກວິຊາການທຳລາຍໃນຂັ້ນນີ້ນຳໃຊ້ກັບວິຊາການຄົນລາວຜູ້ທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ໃນການຊີ້ນຳວຽກ ງານເກັບ ກູ້ໃນຂັ້ນສູງສຸດ.

ໝາຍເຫດ: ໂດຍປົກກະຕິແລ້ວ ຄຸນວຸດທິໃນຂັ້ນນີ້ແມ່ນໃຊ້ກັບຫົວໜ້າໜ່ວຍງານ.

ງ. ຂັ້ນ 4: ຄຸນວຸດທິຂອງນັກວິຊາການຂັ້ນ 4 ແມ່ນເຮັດໃຫ້ນັກວິຊາການເກັບກູ້ລະເບີດສາມາດວາງແຜນ ແລະ ບໍລິຫານໄດ້ຫຼາຍໜ້າວຽກເກັບກູ້, ສ້າງຄວາມປອດໄພໃຫ້ ລບຕ, ທຳລາຍໂບມໃຫຍ່ທີ່ຖິ້ມຈາກຍົນ (ລວມທັງລະເບີດທີ່ບັນຈຸທາດຟິດສະຟໍຂາວ 100 ປອນ ແລະ ນຳໃຊ້ເຕັກນິກເຮັດໃຫ້ລະເບີດແຕກແຮງ ຕ່ຳ). ນັກວິຊາການໃນຂັ້ນນີ້ ອາດຈະສາມາດປະຕິບັດກັບເຊື້ອເພິງຂອງລູກສອນໄຟ, ລະເບີດເຝົາໄໝ້ອາ ກາດ (FAE) ແລະ ສຳພາວຸດທີ່ບັນຈຸທາດເຄມີທີ່ເຮັດໃຫ້ເສຍຊີວິດ ຫຼື ພາໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍຫາຍຕ່າງໆ ໄດ້ ຖ້ານັກວິຊາການໃນຂັ້ນນີ້ມີຄວາມຮູ້ໃນການປະຕິບັດກັບລະເບີດເຫຼົ່ານີ້ ແລະ ໄດ້ຮັບຮອງຈາກ ຄຊກລ ເທົ່ານັ້ນ. ຄຸນວຸດທິຂອງນັກວິຊາການທຳລາຍໃນຂັ້ນນີ້ ນຳໃຊ້ກັບພະນັກງານຄົນລາວທີ່ຊີ້ນຳໜ້າວຽກເກັບ ກູ້ໃນຂັ້ນຜູ້ບໍລິຫານວຽກງານເກັບກູ້ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ.

ໝາຍເຫດ: ໂດຍປົກກະຕິແລ້ວ ຄຸນວຸດທິໃນຂັ້ນນີ້ແມ່ນນຳໃຊ້ກັບນັກວິຊາການທຳລາຍລະເບີດຂັ້ນສູງ.

ການທຳລາຍລະເບີດຈະຖືກປະຕິບັດໂດຍພະນັກງານຜູ້ທີ່ມີຄຸນວຸດທິເທົ່ານັ້ນ ໂດຍໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ກຳນົດທີ່ລະ ບຸໄວ້ໃນ ບົດທີ 3 ຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ “ການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ຄຸນວຸດທິຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດ” ແລະ ເອກກະສານສະໜັບສະໜູນມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ “ມາດຕະຖານການ ຝຶກອົບຮົມສຳລັບຂະແໜງ ການເກັບກູ້ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ຢູ່ ສປປ ລາວ”.

ຄຸນວຸດທິຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດທີ່ໄດ້ມານັ້ນ ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການຮຽນຮູ້ໂດຍຜ່ານຫຼັກສູດການຝຶກອົບຮົມທີ່ເໝາະ ສົມ ແລະ ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຊຶ່ງອາດຈະດຳເນີນໂດຍສູນຝຶກອົບຮົມແຫ່ງຊາດ ຫຼື ໂດຍອົງການເກັບກູ້ລະເບີດໃດ ໜຶ່ງທີ່ໄດ້ຮັບການຍັ້ງຢືນຮັບຮອງໃຫ້ປະຕິບັດງານຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ. ຄຸນວຸດທິຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດທີ່ໄດ້ຮັບມາ ຈາກບ່ອນອື່ນ ອາດຈະມີການພິຈາລະນາຮັບຮອງໂດຍ ຄຊກລ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ກຳນົດທີ່ລະບຸໃນ ບົດທີ 3 ຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ “ການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ຄຸນ ວຸດທິຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດ”.

ໃນການກຳນົດຂັ້ນໃຫ້ພະນັກງານນັ້ນ ອົງການເກັບກູ້ລະເບີດຈະຕ້ອງກຳນົດໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບ 4 ຂັ້ນທີ່ກຳນົດໄວ້ ແລະ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດຕົວຈິງຂອງແຕ່ລະບຸກຄົນ. ການຈັດກຳນົດຂັ້ນນີ້ບໍ່ໃຫ້ຄຳນຶງເຖິງຊື່ຂອງຕຳແໜ່ງ ຕົວຢ່າງ: ຫົວໜ້າໜ່ວຍງານຂອງອົງການເກັບກູ້ໜຶ່ງອາດຈະຈັດຢູ່ໃນຂັ້ນ 2, ໃນຂະນະທີ່ຫົວໜ້າໜ່ວຍງານຂອງອົງການເກັບກູ້ອື່ນອາດຈະຈັດຢູ່ໃນຂັ້ນ 4. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ຄຸນວຸດທິຂອງພະນັກງານແຕ່ລະຄົນຕ້ອງໃຫ້ແທດເໝາະກັບຄຸນວຸດທິຂອງຕຳແໜ່ງທີ່ຕົນຮັບຜິດຊອບ.

ເອກກະສານຊ້ອນທ້າຍ ກໍ ຂອງບົດນີ້ ສະແດງຕາຕະລາງລະດັບການອະນຸຍາດໃນການທຳລາຍລະເບີດ ສຳລັບນັກວິຊາການໃນແຕ່ລະຂັ້ນ.

4.2. ການອະນຸຍາດໃນການທຳລາຍລະເບີດຂະນິດພິເສດ

ອົງການເກັບກູ້ລະເບີດຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸມັດຈາກ ຄຊກລ ກ່ອນທີ່ຈະປະຕິບັດການທຳລາຍລະເບີດໃດໜຶ່ງທີ່ຮູ້ ຫຼື ສົງໃສ່ວ່າບັນຈຸດ້ວຍສິ່ງຕ່າງໆດັ່ງນີ້:

- ກ. ເຊື້ອເພີງຂອງລູກສອນໄຟ.
- ຂ. ລະເບີດເຜົາໄໝ້ອາກາດ.
- ຄ. ທາດເຄມີທີ່ເຮັດໃຫ້ເສຍຊີວິດ ຫຼື ເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍຫາຍຕ່າງໆ.

ໃນການທຳລາຍລະເບີດໃນລັກສະນະທີ່ກ່າວມານັ້ນ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ແລະ ເຫັນດີຈາກ ຄຊກລ ກ່ອນ ຈົ່ງສາມາດປະຕິບັດໄດ້ ແລະ ປະຕິບັດໂດຍນັກວິຊາການຂັ້ນ 4 ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມສະເພາະກ່ຽວກັບວິຊາການດ້ານນີ້ເທົ່ານັ້ນ.

ອົງການເກັບກູ້ທີ່ດຳເນີນການທຳລາຍ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບເຊື້ອເພີງລູກສອນໄຟ ຫຼື ລະເບີດເຜົາໄໝ້ອາກາດຈະຕ້ອງອ່ານ ແລະ ມີຄວາມເຂົ້າໃຈ ຕໍ່ຂໍ້ສັງເກດດ້ານວິຊາການສຳລັບການເກັບກູ້ລະເບີດ ('Technical Notes for Mine Action (TNMA)') ສະບັບທີ່ໄດ້ຮັບການປັບປຸງຫຼັງສຸດ ກ່ຽວກັບຫົວຂໍ້ທີ່ພົວພັນກັບການປະຕິບັດງານກັບການທຳລາຍລະເບີດຂະນິດດັ່ງກ່າວ.

5. ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຜູ້ຊີ້ນຳໜ້າວຽກທຳລາຍ

ຜູ້ຊີ້ນຳໜ້າວຽກທຳລາຍຈະຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຕໍ່ບັນຫາຄວາມປອດໄພທັງໝົດ ແລະ ປະສິດທິພາບໃນການທຳລາຍລບຕ. ພ້ອມນັ້ນ ຜູ້ຊີ້ນຳການທຳລາຍຕ້ອງຮັບປະກັນບັນຫາລຸ່ມນີ້:

- ກ. ໜ້າວຽກທຳລາຍໄດ້ມີການວາງແຜນຢ່າງເໝາະສົມ.
- ຂ. ການທຳລາຍ ລບຕ ທີ່ເຄື່ອນຍ້າຍໄດ້ ບໍ່ວ່າຈະທຳລາຍຢູ່ສະໜາມເກັບກູ້ ຫຼື ສະຖານທີ່ໃດໜຶ່ງກໍຕາມ ຈະຕ້ອງມີການຄັດເລືອກສະຖານທີ່ທຳລາຍທີ່ມີຄວາມເໝາະສົມຄັກແນ່. ລາຍລະອຽດການໃນຄັດເລືອກສະຖານທີ່ທຳລາຍ ໃຫ້ເບິ່ງຂໍ້ທີ 6 ລຸ່ມນີ້.
- ຄ. ລັກສະນະຂອງສະໜາມທຳລາຍຕ້ອງໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ກຳນົດທີ່ລະບຸໃນຂໍ້ທີ 7 ລຸ່ມນີ້.
- ງ. ການສະໜັບສະໜູນດ້ານການແພດ ແລະ ແຜນການຮອງຮັບການເກີດອຸປະຕິເຫດຈະຕ້ອງມີກຽມພ້ອມໄວ້ຕະຫຼອດເວລາ ໂດຍໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ກຳນົດທີ່ລະບຸໃນ ບົດທີ 16 ຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ "ການສະໜັບສະໜູນດ້ານການແພດໃຫ້ແກ່ວຽກງານເກັບກູ້".

- ຈ. ການສື່ສານຈະຕ້ອງຖືກສ້າງຂຶ້ນ ແລະ ສາມາດຕິດຕໍ່ກັນໄດ້ ໂດຍໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ກຳນົດທີ່ລະບຸໃນ ບົດທີ 17 ຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ “ການສື່ສານ”.
- ສ. ການຂົນສົ່ງ ແລະ ເກັບມ້ຽນທາດລະເບີດສຳລັບນຳໃຊ້ໃນໜ້າວຽກທຳລາຍ ແລະ ລບຕ ທີ່ປອດໄພສາມາດຍ້າຍໄດ້ເພື່ອເອົາໄປທຳລາຍ ຈະຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບ ບົດທີ 22 ຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ “ການເກັບຮັກສາ, ຂົນສົ່ງ ແລະ ປະຕິບັດກັບທາດລະເບີດ” ຊຶ່ງໃນນີ້ຈະລວມເອົາທັງ ຫຼັກການດ້ານການຮັກສາຄວາມປອດໄພສຳລັບດິນລະເບີດ ແລະ ລບຕ.
- ຊ. ບັງຄັບເພິ່ງຕ້ອງໃຫ້ມີປະຈຳຢູ່ສະໜາມ ແລະ ເໝາະສົມກັບລັກຊະນະຂອງອັກຄີໄຟທີ່ອາດຈະເກີດ.
- ຍ. ມີການປະສານງານ ແລະ ແຈ້ງໃຫ້ຊຸມຊົນ ຫຼື ອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນຊາບລວ່ງໜ້າຢ່າງໜ້ອຍ 24 ຊົ່ວໂມງ ກ່ອນຈະດຳເນີນການທຳລາຍ ລບຕ.
- ບ. ຈະຕ້ອງນຳໃຊ້ສິ່ງປ້ອງກັນ ໃນກໍລະນີທີ່ເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ.
- ດ. ພະນັກງານທຸກຄົນທີ່ປະຕິບັດໜ້າວຽກທຳລາຍ ຈະຕ້ອງມີຄຸນຈຸດທີ່ເໝາະສົມກັບວຽກທີ່ຕົນຈະປະຕິບັດ.
- ຕ. ຮັກສາບົດບັນທຶກການປະຕິບັດວຽກທຳລາຍ, ຊຶ່ງປະກອບມີ:
 - (1) ບັນຊີເກັບກຳຈຳນວນ ລບຕ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ລູກລະເບີດທຸກໜ່ວຍຖືກທຳລາຍຈົນໝົດ ແລະ ບໍ່ມີລະເບີດຫຼົງເຫຼືອ ຫຼື ສູນເສຍ (ເບິ່ງຂໍ້ທີ 15.2 ລຸ່ມນີ້).
 - (2) ບັນຊີວັດຖຸລະເບີດທີ່ໄດ້ນຳໃຊ້ໃນການທຳລາຍ, ເບິ່ງ ບົດທີ 22 ຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ “ການເກັບມ້ຽນ, ຂົນສົ່ງ ແລະ ປະຕິບັດກັບທາດລະເບີດ”.
 - (3) ການລາຍງານພາຍໃນກ່ຽວກັບລູກລະເບີດທີ່ໄດ້ທຳລາຍ.
- ຊ. ພາຍຫຼັງສຳເລັດການທຳລາຍ ສະຖານທີ່ໃຊ້ເປັນບ່ອນທຳລາຍ ແລະ ບໍລິເວນອ້ອມຂ້າງຈະຕ້ອງມີການກວດກາ ແລະ ຍັງຢືນວ່າ ບໍ່ມີ ລບຕ ຫຼື ຫຼົງເຫຼືອຢູ່ໃນສະຖານທີ່ນັ້ນ ພ້ອມທັງບູລະນະບໍລິເວນນັ້ນຄືນຕາມຄວາມເໝາະສົມ.

5.1. ການກວດກາຄຸນນະພາບຂອງທາດລະເບີດ

ຜູ້ຊີ້ນຳໜ້າວຽກທຳລາຍຈະຕ້ອງກວດກາທາດລະເບີດ ແລະ ເຄື່ອງປະກອບການທຳລາຍໃນເວລາຮັບທາດລະເບີດອອກຈາກສາງໃນແຕ່ລະວັນ. ການກວດກາກໍ່ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າ:

- ກ. ທາດລະເບີດ ແລະ ເຄື່ອງປະກອບການທຳລາຍທີ່ເບີກຈ່າຍໃຫ້ແມ່ນມາຈາກສາງຂອງອົງການຂອງຕົນແທ້.
- ຂ. ທາດລະເບີດ ແລະ ເຄື່ອງປະກອບການທຳລາຍ ຍັງສາມາດໃຊ້ງານໄດ້ດີຢູ່ ເຊັ່ນ: ບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມເສຍຫາຍຈາກນ້ຳ, ກ້ອນທາດລະເບີດທີ່ເອັນທິບໍ່ແຕກ ຫຼື ຫັກ ແລະ ອື່ນໆ.
- ຄ. ປະລິມານຂອງທາດລະເບີດຖືກຕ້ອງບໍ່.

ການກວດການີ້ແມ່ນການກວດກາເພີ່ມຕື່ມຈາກທີ່ອົງການເກັບກູ້ລະເບີດໄດ້ກວດກາໃນເວລາຮັບເອົາທາດລະເບີດເຂົ້າສາງໃນເບື້ອງຕົ້ນ. ເບິ່ງ ບົດທີ 22 ຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ “ການເກັບມ້ຽນ, ຂົນສົ່ງ ແລະ ປະຕິບັດກັບທາດລະເບີດ”.

6. ການຄັດເລືອກສະຖານທີ່ທຳລາຍລະເບີດ

ໃນການຄັດເລືອກສະຖານທີ່ທຳລາຍ ລວມທັງການທຳລາຍລະເບີດກັບທີ່ນຳ. ສະໜາມທຳລາຍຈະຕ້ອງຖືກຄັດເລືອກຄັກແນ່ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ແຜນການທຳລາຍລະເບີດສາມາດດຳເນີນໄດ້ດ້ວຍຄວາມປອດໄພ ແລະ ຈະບໍ່ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍທີ່ບໍ່ຈຳເປັນໃຫ້ແກ່ຊັບສິນ, ໂຄງລ່າງພື້ນຖານ, ພື້ນທີ່ກະສິກຳ ຫຼື ສະຖານທີ່ທີ່ມີຄວາມສຳຄັນທາງປະຫວັດສາດ. ໃນການພິຈາລະນາແມ່ນໃຫ້ຄຳນຶງເຖິງຜົນກະທົບຂອງການສັ່ນສະເທືອນຂອງດິນ, ສຽງລົບກວນ ແລະ ຜົນກະທົບທີ່ຈະມີຕໍ່ຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນນຳ.

ຊຸມຊົນທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງ, ຄຸ້ມຄອງ ຫຼື ຢູ່ອາໄສໃນບໍລິເວນທີ່ຈະມີການທຳລາຍລະເບີດ ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບຟັງການອະທິບາຍກ່ຽວກັບການປະຕິບັດງານໂດຍໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ກຳນົດທີ່ລະບຸໃນ ບົດທີ 5 ຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ “ການກະກຽມສະໜາມ”. ບ່ອນໃດທີ່ມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈະເກີດຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ຊັບສິນ ຫຼື ໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ຈະຕ້ອງໄດ້ປຶກສາຫາລືກ່ຽວກັບການປະຕິບັດງານກັບເຈົ້າຂອງຊັບສິນ ຫຼື ອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນກ່ຽວຂ້ອງ. ຖ້າຈຳເປັນກໍ່ໃຫ້ແນະນຳວິທີປະຕິບັດເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມເສຍຫາຍທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນໃຫ້ເຈົ້າຂອງຊັບສິນທີ່ຢູ່ໄກກັບສະໜາມທຳລາຍ.

6.1. ໄລຍະທ່າງທີ່ມີຄວາມປອດໄພ ແລະ ເຂດພື້ນທີ່ອັນຕະລາຍ

ເຂດພື້ນທີ່ອັນຕະລາຍສຳລັບໜ້າວຽກທຳລາຍຈະຕ້ອງຖືກກຳນົດ ໂດຍອີງໃສ່ໄລຍະທ່າງທີ່ມີຄວາມປອດໄພທີ່ຕ້ອງການສຳລັບຊະນິດຂອງ ລບຕ ທີ່ຈະຖືກທຳລາຍ. ໄລຍະທ່າງທີ່ມີຄວາມປອດໄພແມ່ນຂຶ້ນກັບຂອບເຂດທີ່ສະເກັດລະເບີດສາມາດກະເດັນໄປຮອດໃນລະຫວ່າງການທຳລາຍ. ລາຍລະອຽດຂອງໄລຍະທ່າງທີ່ມີຄວາມປອດໄພຕໍ່ສຸດທິນຳໃຊ້ສຳລັບການທຳລາຍ ລບຕ ຫຼື ກັບລະເບີດຝັງດິນໜ່ວຍດຽວ ກຳນົດຢູ່ໃນ ເອກກະສານຊ້ອນທ້າຍ ຂໍຂອງບົດນີ້. ໄລຍະທ່າງທີ່ມີຄວາມປອດໄພທີ່ກຳນົດໃນ ເອກກະສານຊ້ອນທ້າຍ ຂໍ ອາດເພີ່ມຂຶ້ນອີກກໍ່ໄດ້ ທັງນີ້ແມ່ນອີງໃສ່ສະພາບຕົວຈິງ.

ສຳລັບໜ້າວຽກທຳລາຍລະເບີດຈຳນວນຫຼາຍ ຫຼື ການທຳລາຍລະເບີດທີ່ບໍ່ມີໃນລາຍການຂອງ ເອກກະສານຊ້ອນທ້າຍ ຂໍ, ໄລຍະທ່າງທີ່ມີຄວາມປອດໄພທີ່ເໝາະສົມຈະຕ້ອງຖືກກຳນົດໂດຍຜູ້ຊີ້ນຳວຽກງານທຳລາຍ. ເຄື່ອງມື (ໄປແກມ) ຊ່ວຍໃນການຄິດໄລ່ໄລຍະທ່າງທີ່ມີຄວາມປອດໄພ (‘IMAS Danger Area Support Tool’) ແລະ ຂໍ້ສັ່ງເກດດ້ານວິຊາການສຳລັບວຽກເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ (‘Technical Note for Mine Action (TNMA) 10.20/01’).

ໄລຍະທ່າງທີ່ມີຄວາມປອດໄພອາດຈະຫຼຸດລົງໄດ້ ຖ້າພະນັກງານທາງກູ້ຮັບໄດ້ສົ່ງປ້ອງກັນສະເກັດ (SPS) ທີ່ສາມາດປ້ອງກັນພະນັກງານທີ່ຢູ່ພາຍໃນໄດ້ຢ່າງຮອບດ້ານ ຈາກແຮງດັນ ແລະ ສະເກັດທີ່ເກີດຈາກການລະເບີດ. ພ້ອມນັ້ນ ສິ່ງກຳບັງຕ້ອງຮັບປະກັນປ້ອງກັນສະເກັດ ແລະ ສິ່ງອື່ນໆທີ່ອາດຈະຕົກມາຈາກທາງເທິງນຳ.

6.2. ການຕົກຄ້າງຂອງສະເກັດລະເບີດໃສ່ເນື້ອທີ່ງ່ຽບພື້ນເກັບກູ້

ສະຖານທີ່ທຳລາຍລະເບີດທີ່ສ້າງຂຶ້ນໄກກັບສະໜາມເກັບກູ້ ຄວນຈະສ້າງຂຶ້ນໃນລັກສະນະທີ່ບໍ່ເຮັດໃຫ້ສະເກັດທີ່ເກີດຈາກການທຳລາຍລະເບີດ ໄປຕົກຄ້າງໃສ່ເນື້ອທີ່ດິນທີ່ຈະເກັບກູ້ໃນອານາຄົດ.

6.3. ຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການເກີດໄຟໄໝ້

ການຄັດເລືອກສະຖານທີ່ຈະເຮັດເປັນສະໜາມທຳລາຍລະເບີດ ຕ້ອງຄຳນຶງເຖິງຄວາມສ່ຽງທີ່ອາດຈະເກີດໄຟໄໝ້ ໃນເວລາດຳເນີນການທຳລາຍ. ພ້ອມນັ້ນ ກໍ່ບໍ່ຄວນໃຫ້ມີວັດຖຸໃດໜຶ່ງທີ່ອາດກໍ່ໃຫ້ເກີດມີໄຟໄໝ້ໄດ້ຢູ່ສະຖານທີ່ ຈະດຳເນີນການທຳລາຍລະເບີດ.

7. ລັກສະນະຂອງສະໜາມທຳລາຍ

ສະໜາມທຳລາຍແຕ່ລະແຫ່ງ ລວມທັງ ສະໜາມເກັບກູ້ທີ່ຈະມີການທຳລາຍລະເບີດທີ່ພົບເຫັນກັບທີ່ ຄວນໃຫ້ມີ ບ່ອນບັນຊາການ ແລະ ບໍລິຫານຕາມຄວາມຈຳເປັນ, ໂດຍໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ກຳນົດທີ່ລະບຸໄວ້ໃນ ບົດທີ 5 ຂອງ ມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ “ການກະກຽມສະໜາມເກັບກູ້”.

ນອກຈາກສະຖານທີ່ຕ່າງໆຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນ ບົດທີ 5 ຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ “ການກະກຽມສະ ໜາມເກັບກູ້” ແລ້ວ ສະຖານທີ່ຄວບຄຸມບັນຊາສະໜາມທຳລາຍຕ້ອງປະກອບມີດັ່ງນີ້:

- ກ. ເຂດພື້ນທີ່ປອດໄພ. ແມ່ນພື້ນທີ່ໄດ້ປະເມີນແລ້ວວ່າ ເປັນພື້ນທີ່ຢູ່ນອກພື້ນທີ່ອັນຕະລາຍ ຊຶ່ງພະນັກ ງານ, ພາຫະນະ ແລະ ອຸປະກອນ ທີ່ບໍ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການທຳລາຍຈະໄດ້ຍ້າຍອອກໄປຢູ່ພື້ນທີ່ດັ່ງກ່າວ.
- ຂ. ຈຸດຍິງ. ຈຸດຍິງຕ້ອງໃຫ້ຢູ່ນອກເຂດພື້ນທີ່ອັນຕະລາຍທີ່ໄດ້ປະເມີນແລ້ວ. ຍົກເວັ້ນກໍລະນີທີ່ມີສິ່ງກຳບັງປ້ອງ ກັນສະເກັດ (SPS) ທີ່ແໜ້ນໜາ ຈຶ່ງອະນຸຍາດໃຫ້ຕັ້ງຈຸດຍິງຢູ່ໃນພື້ນທີ່ອັນຕະລາຍໄດ້.
- ຄ. ຈຸດຍາມ. ເບິ່ງຂໍ້ທີ 8 ຂ້າງລຸ່ມນີ້.

8. ການຫ້າມເຂົ້າໄປໃນສະໜາມທຳລາຍ

ມັນເປັນສິ່ງຈຳເປັນທີ່ຕ້ອງຮັບປະກັນໃຫ້ໄດ້ຢ່າງເດັດຂາດບໍ່ໃຫ້ມີປະຊາຊົນເຂົ້າໄປໃນສະໜາມທຳລາຍ ບໍ່ວ່າຈະ ໂດຍເຈດຕະນາ ຫຼື ບໍ່ເຈດຕະນາກໍ່ຕາມ. ເພື່ອຮັບປະກັນບັນຫາດັ່ງກ່າວ ຈຳເປັນຕ້ອງໃຫ້ມີຄົນຍາມຢູ່ທຸກເສັ້ນທາງທີ່ ເຂົ້າໄປຫາສະໜາມທຳລາຍ ກ່ອນທີ່ຈະວາງທາດລະເບີດໃສ່ໜ່ວຍລະເບີດ. ການວາງຄົນເວນຍາມຈະຕ້ອງປະຕິ ບັດຕາມຂໍ້ກຳນົດລຸ່ມນີ້:

- ກ. ຄົນຍາມຈະຕ້ອງກຳນົດວາງໃສ່ຈຸດສຳຄັນຕ່າງໆ ເພື່ອຄວບຄຸມທຸກເສັ້ນທາງທີ່ຈະເຂົ້າໄປຫາສະໜາມທຳ ລາຍລະເບີດ.
- ຂ. ຄົນຍາມຈະຕ້ອງຢູ່ນອກພື້ນທີ່ອັນຕະລາຍ. ໃນກໍລະນີທີ່ຄົນຍາມຫາກບໍ່ສາມາດກຳນົດໃຫ້ຍາມຢູ່ນອກ ພື້ນທີ່ອັນຕະລາຍໄດ້ ພວກເຂົາຕ້ອງມີສິ່ງປ້ອງກັນທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອປ້ອງກັນຄວາມອັນຕະລາຍຈາກສະ ເກັດ ແລະ ແຮງດັນຈາກການລະເບີດ. ສິ່ງປ້ອງກັນນີ້ຈະຕ້ອງບໍ່ກະທົບຕໍ່ຄວາມສາມາດໃນການປະຕິບັດ ໜ້າທີ່ຂອງເຂົາເຈົ້າຢ່າງມີປະສິດທິພາບ.
- ຄ. ກຳນົດຂອບເຂດພື້ນທີ່ຄວາມຮັບຜິດຊອບຢ່າງຊັດເຈນໃຫ້ຄົນຍາມແຕ່ລະຄົນ ແລະ ພື້ນທີ່ເຫຼົ່ານັ້ນ ຈະຕ້ອງ ເລື່ອມເອົາຂອບເຂດຂອງກັນແລະກັນ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ພື້ນທີ່ທັງໝົດຖືກຄວບຄຸມຢ່າງທົ່ວເຖິງ.
- ງ. ຄົນຍາມຈະຕ້ອງມີການສື່ສານເພື່ອຕິດຕໍ່ກັບຜູ້ຊີ້ນຳການທຳລາຍຕະຫຼອດເວລາທີ່ດຳເນີນການທຳລາຍ ລະເບີດ. ຕາມຄວາມເປັນຈິງແລ້ວ ການສື່ສານຄວນຈະເປັນລະບົບສື່ສານດ້ວຍວິທະຍຸ ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍ ຕາມ ລະບົບສື່ສານໃນຮູບການອື່ນອາດຈະນຳໃຊ້ເພື່ອໃຫ້ມີການຕິດຕໍ່ສື່ສານລະ ຫວ່າງຜູ້ຊີ້ນຳການທຳ ລາຍ ແລະ ຄົນເວນຍາມ.

ຕາມຄວາມເປັນຈິງແລ້ວ ຄົນເວນຍາມຕ້ອງກຳນົດໃຫ້ຢູ່ໃນພື້ນທີ່ເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າສາມາດເບິ່ງເຫັນເຂດພື້ນທີ່ອັນຕະລາຍທັງໝົດ ລວມທັງຮ່ວມຫ້ວຍ ແລະ ພື້ນທີ່ບັງສາຍຕາທັງໝົດຢູ່ໃນສະໜາມທຳລາຍ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ ຖ້າບໍ່ສາມາດປະຕິບັດໄດ້ຄືດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ປະຕິບັດດັ່ງນີ້:

- ກ. ບໍລິເວນພື້ນທີ່ອັນຕະລາຍຈະຕ້ອງເຮັດໃຫ້ມີຄວາມປອດໄພ (ປາສະຈາກຄົນ ແລະ ສັດລ້ຽງ) ກ່ອນຈະວາງທາດລະເບີດໃສ່ໜ່ວຍລະເບີດ.
- ຂ. ຄົນຍາມຕ້ອງມີໂທລະໂຂ່ງ (ເຄື່ອງກະຈາຍສຽງ) ເພື່ອປ່າວປະກາດເຕືອນປະຊາຊົນ.

ຜູ້ຊີ້ນຳວຽກທຳລາຍຈະຕ້ອງທົດສອບການສື່ສານທາແຕ່ລະຈຸດຍາມເປັນໄລຍະ. ຖ້າການສື່ສານບໍ່ສາມາດຕິດຕໍ່ຫາກັນໄດ້ ການກະກຽມການທຳລາຍຈະຕ້ອງໂຈະໄວ້ກ່ອນ ຈົນລະບົບສື່ສານຈະສາມາດຕິດຕໍ່ຫາກັນໄດ້ອີກ.

8.1. ການລາຍງານສະພາບຫຍໍ້ໃຫ້ຈຸດຍາມ

ກ່ອນຈະກຳນົດຈຸດຍາມໃຫ້ຄົນຍາມ ຜູ້ຊີ້ນຳການທຳລາຍຈະຕ້ອງລາຍງານຫຍໍ້ໃຫ້ຄົນຍາມຊາບກ່ຽວກັບຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຄົນຍາມແຕ່ລະຄົນ. ສິ່ງທີ່ຈະຕ້ອງກ່າວເຖິງໃນເວລາລາຍງານສະພາບຫຍໍ້ໃຫ້ຄົນຍາມຢ່າງໜ້ອຍໃຫ້ມີດັ່ງນີ້:

- ກ. ສະພາບສະເພາະຂອງທີ່ຕັ້ງປ່ອນທີ່ຈະໄປຍາມ ແລະ ພື້ນທີ່ຢູ່ໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງແຕ່ລະຄົນ.
- ຂ. ໃຫ້ຮູ້ທີ່ຕັ້ງຂອງຄົນຍາມຜູ້ອື່ນ.
- ຄ. ຄົນຍາມຈະຕ້ອງມີສະຕິກຽມພ້ອມຕະຫຼອດເວລາ.
- ງ. ລະບຽບໃນການກວດກາລະບົບສື່ສານ, ຊ່ອງສັນຍານການໂທ ແລະ ສັນຍານການໂທທີ່ຈະນຳໃຊ້.
- ຈ. ການສື່ສານດ້ວຍຮູບການອື່ນທີ່ຈະຖືກນຳໃຊ້ ໃນກໍລະນີການສື່ສານດ້ວຍວິທະຍຸບໍ່ສາມາດຕິດຕໍ່ຫາກັນໄດ້.
- ສ. ສິ່ງທີ່ຄົນຍາມຈະຕ້ອງປະຕິບັດ ເມື່ອເກີດເຫດການດັ່ງລຸ່ມນີ້:
 - (1) ມີການຍິງບໍ່ແຕກ.
 - (2) ມີອຸປະຕິເຫດເກີດຂຶ້ນ.
 - (3) ລະບົບຕິດຕໍ່ສື່ສານບໍ່ສາມາດຕິດຕໍ່ຫາກັນໄດ້.
 - (4) ມີຄົນເຂົ້າໄປໃນສະໜາມໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ.
- ຊ. ຂໍ້ກຳນົດໃດໜຶ່ງເພື່ອເຮັດໃຫ້ພື້ນທີ່ອັນຕະລາຍມີຄວາມປອດໄພ (ປາສະຈາກຄົນ ແລະ ສັດ).

ໝາຍເຫດ: ຖ້າມີການທຳລາຍລະເບີດຢູ່ບໍລິເວນທີ່ມີການສັນຈອນທາງອາກາດ, ຄົນຍາມຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການລຸລ່ວງໃຫ້ຊາບກ່ຽວກັບວິທີປະຕິບັດໃນກໍລະນີທີ່ສັງເກດເຫັນ ຫຼື ໄດ້ຍິນສຽງຂອງຍົນບິນເຂົ້າມາຫາສະໜາມທຳລາຍ.

9. ສະໜາມທຳລາຍລະເບີດຖາວອນ

ຖ້າມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງສ້າງສະໜາມທຳລາຍລະເບີດແບບຖາວອນຂຶ້ນ ອົງການເກັບກູ້ລະເບີດທີ່ມີຄວາມປະສິງ
ຈະສ້າງສະໜາມທຳລາຍ ຈະຕ້ອງແຈ້ງ ແລະ ສະໜອງຂໍ້ມູນ ພ້ອມທັງ ລາຍລະອຽດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການສ້າງສະ
ໜາມທຳລາຍໃຫ້ ຄຊກລ. ຈາກນັ້ນ ຄຊກລ
ຈະຊ່ວຍອົງການເກັບກູ້ລະເບີດໃນຂັ້ນຕອນການຂໍອະນຸມັດຈາກອຳນາດ ການປົກຄອງຂອງແຂວງ, ເມືອງ ແລະ
ທ້ອງຖິ່ນກ່ຽວຂ້ອງຕາມຄວາມເໝາະສົມ.

9.1. ການຮັບຮອງທາງດ້ານວິຊາການ

ກ່ອນຈະນຳໃຊ້ສະໜາມທຳລາຍຖາວອນ ຈະຕ້ອງມີການກວດກາ ແລະ ຮັບຮອງທາງດ້ານວິຊາການຈາກນັກວິຊາ
ການທຳລາຍລະເບີດຂັ້ນ 4 ກ່ອນ. ນັກວິຊາການທຳລາຍລະເບີດຂັ້ນ 4 ຈະຕ້ອງ:

- ກ. ກຳນົດຂອບເຂດຈຳກັດຂອງ “ນ້ຳໜັກລວມຂອງລູກລະເບີດ” ຫຼື “ນ້ຳໜັກສຸດທິທາດລະເບີດຂອງລູກລະ
ເບີດ” ທີ່ສາມາດທຳລາຍໄດ້ໃນໜຶ່ງຄັ້ງຢູ່ສະໜາມນັ້ນ.
- ຂ. ກຳນົດຈຸດຍິງ ແລະ ຈຸດຍາມຂອງສະໜາມທຳລາຍ.

ໝາຍເຫດ: ສຳລັບຈຸດຍິງອາດຈະກຳນົດໃຫ້ມີຫຼາຍກວ່າໜຶ່ງຈຸດກໍໄດ້ ເພື່ອນຳໃຊ້ສຳລັບໜ້າວຽກທຳລາຍທີ່ແຕກຕ່າງກັນ.

9.2. ການຢຸດຕິການນຳໃຊ້ສະໜາມທຳລາຍຖາວອນ

ກ່ອນຈະຢຸດຕິການນຳໃຊ້ສະໜາມທຳລາຍຖາວອນ ອົງການປະຕິບັດງານເກັບກູ້ລະເບີດທີ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່
ສະໜາມຄື:

- ກ. ກວດກາໃຫ້ທົ່ວທັງພື້ນທີ່ໄດ້ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການທຳລາຍ ລບຕ ເພື່ອຮັບປະກັນບໍ່ໃຫ້ມີ ລບຕ ຫຼື ຊິ້ນສ່ວນ
ທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຫຼືເຫຼືອ ຫຼື ຕົກຄ້າງໃນພື້ນທີ່ດັ່ງກ່າວ.
- ຂ. ປົວແປງ ແລະ ບູລະນະສະໜາມດັ່ງກ່າວຄືນ ຕາມຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຂອງເຈົ້າຂອງດິນ ຫຼື ອຳ
ນາດການປົກຄອງ.

ຖ້າຈຳເປັນ ກໍອາດຈະຈັດໃຫ້ມີການມອບຮັບເນື້ອທີ່ດິນດັ່ງກ່າວຢ່າງເປັນທາງການຂຶ້ນ.

10. ການເຮັດໃຫ້ລະເບີດມີຄວາມປອດໄພ ແລະ ການນຳໃຊ້ເຕັກນິກເຮັດໃຫ້ລະເບີດແຕກແຮງຕ່ຳ

ການເຮັດໃຫ້ລະເບີດມີຄວາມປອດໄພ ແລະ ການນຳໃຊ້ເຕັກນິກເຮັດໃຫ້ລະເບີດແຕກແຮງຕ່ຳ ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດ
ສອດຄ່ອງກັບລະດັບການອະນຸຍາດໃນການທຳລາຍທີ່ກຳນົດໃນ ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ ກໍ ຂອງບົດນີ້ເທົ່ານັ້ນ.

ກ່ອນຈະປະຕິບັດສິ່ງໃດໜຶ່ງໃນການເຮັດໃຫ້ລູກລະເບີດມີຄວາມປອດໄພ ຕ້ອງພິສູດຢ່າງຄັກແນ່ນ່າກ່ຽວກັບລູກລະ
ເບີດ , ຂະນວນ ແລະ ສະພາບຂອງເຄື່ອງນິລະໄພ ຫຼື ອຸປະກອນການທ້າງຕ່າງໆຂອງລະເບີດນັ້ນ.

ທຸກເຕັກນິກທີ່ຈະນຳໃຊ້ເພື່ອເຮັດໃຫ້ລະເບີດມີຄວາມປອດໄພ ແລະ ເຕັກນິກເຮັດໃຫ້ແຕກແຮງຕ່ຳ ແມ່ນໃຫ້ນຳໃຊ້
ສະເພາະເຕັກ ນິກທີ່ໄດ້ສິດສອນໃນຫຼັກສູດທີ່ໄດ້ອະນຸມັດ ຫຼື ຮັບຮອງໂດຍ ຄຊກລ ເທົ່ານັ້ນ. ຫ້າມນຳໃຊ້ເຕັກນິກ ຫຼື
ເຄື່ອງມືເພື່ອເຮັດໃຫ້ລະເບີດມີຄວາມປອດໄພ ຫຼື ເຮັດໃຫ້ລະເບີດແຕກແຮງຕ່ຳທີ່ປະດິດຂຶ້ນເອງ ນອກຈາກຈະໄດ້
ຮັບອະນຸມັດຈາກ ຄຊກລ ເທົ່ານັ້ນ.

ໄລຍະທ່າງທີ່ມີຄວາມປອດໄພສຳລັບການນຳໃຊ້ເຕັກນິກເຮັດໃຫ້ລູກລະເບີດມີຄວາມປອດໄພ ແລະ ເຮັດໃຫ້ລະເບີດແຕກແຮງຕໍ່ ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດເໝືອນກັນກັບການທຳລາຍລະເບີດດ້ວຍການທຳລາຍແບບແຕກແຮງສູງ.

11. ການເຄື່ອນຍ້າຍລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ

ຖ້າລູກລະເບີດທີ່ພົບຫາກຢູ່ໄກຈາກຊຸມຊົນ, ຕຶກອາຄານ, ສິ່ງປຸກສ້າງທີ່ມີຄວາມສຳຄັນ ແລະ ສາມາດປະຕິບັດໄດ້ໄລຍະທ່າງທີ່ມີຄວາມປອດໄພທີ່ກຳນົດໄວ້ ການທຳລາຍກັບທີ່ເປັນທາງເລືອກທີ່ຄວນຈະນຳໃຊ້ ເພື່ອທຳລາຍລະເບີດຢູ່ບ່ອນທີ່ພົບເຫັນນັ້ນ ເພາະການທຳລາຍລູກລະເບີດທີ່ພົບເຫັນກັບທີ່ຈະບໍ່ເຮັດໃຫ້ມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ພະນັກງານ ເພາະຜູ້ປະຕິບັດການທຳລາຍຈະບໍ່ໄດ້ຈັບຕ້ອງ, ລົບກວນ ຫຼື ເຄື່ອນຍ້າຍ ລບຕ ທີ່ຈະທຳລາຍ.

ກໍລະນີທີ່ ລບຕ ຈຳເປັນຕ້ອງເຄື່ອນຍ້າຍຈາກທີ່ຕັ້ງເດີມຂອງມັນ ຕ້ອງໃຫ້ນັກວິຊາການທີ່ມີຄຸນວຸດທິ ແລະ ໄດ້ຮັບການອະນຸຍາດຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນ **ເອກະສານຊອ້ນທ້າຍ ກໍ** ຂອງບົດນີ້ ປະເມີນ ແລະ ພິສູດຄັກແນ່ວ່າມີຄວາມປອດໄພສາມາດຍ້າຍໄດ້ ຫຼື ບໍ່. ການເຄື່ອນຍ້າຍນີ້ອາດຈະສາມາດເຄື່ອນຍ້າຍໄດ້ເລີຍ ຫຼື ອາດຈະຈຳເປັນຕ້ອງເຮັດໃຫ້ມັນປອດໄພກ່ອນ ແລ້ວຈຶ່ງເຄື່ອນຍ້າຍ.

ເມື່ອລູກລະເບີດຈຳເປັນຕ້ອງທຳລາຍກັບທີ່ ແລະ ມີຄວາມສ່ຽງທີ່ຈະເກີດຄວາມເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ຊັບສິນ ສະນັ້ນຈຳເປັນຕ້ອງສ້າງສິ່ງປ້ອງກັນຂຶ້ນເພື່ອປ້ອງກັນຄວາມເສຍຫາຍທີ່ອາດຈະເກີດແກ່ຊັບສິນໃນເວລາທຳລາຍ.

12. ວິທີໃນການລິເລີ່ມຈູດລະເບີດ

ຖ້າບໍ່ມີອັນຕະລາຍຈາກຄື້ນໄຟຟ້າ ຫຼື ຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸໃນບໍລິເວນທີ່ດຳເນີນການທຳລາຍ ຫຼື ເງື່ອນໄຂອື່ນໆທີ່ເປັນອຸປະສັກຕໍ່ການນຳໃຊ້ການຈູດດ້ວຍກະແສໄຟຟ້າ ວິທີການລິເລີ່ມຈູດໂດຍໃຊ້ລະບົບກະແສໄຟຟ້າກໍຄວນຈະນຳໃຊ້ກັບທຸກການທຳລາຍ ເພາະລະບົບນີ້ມີຄວາມສະດວກ ແລະ ໆ່າຍໃນການຄວບຄຸມ.

13. ຂໍ້ກຳນົດກ່ຽວກັບຄວາມປອດໄພທົ່ວໄປ

ຂໍ້ກຳນົດກ່ຽວກັບຄວາມປອດໄພທົ່ວໄປທີ່ຕ້ອງປະຕິບັດ ສຳລັບທຸກໜ້າວຽກທຳລາຍລະເບີດ ມີຄື:

- ກ. ບໍ່ໃຫ້ດຳເນີນໜ້າວຽກທຳລາຍ ຖ້າມີຜົນຕົກຟ້າຮ້ອງໃນບໍລິເວນນັ້ນ.
- ຂ. ຜູ້ຊີ້ນຳການທຳລາຍຕ້ອງຮັບປະກັນການປະຕິບັດໄລຍະທ່າງທີ່ມີຄວາມປອດໄພ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງເໝາະສົມກັບແຕ່ລະໜ້າວຽກທຳລາຍ.
- ຄ. ຫ້າມສູບຢາ ຫຼື ມີແປວໄຟທີ່ບໍ່ມີການປ້ອງກັນໃນໄລຍະ 30 ແມັດ ຈາກທາດລະເບີດ ຫຼື ລບຕ.

13.1. ຂໍ້ກຳນົດບັງຄັບໃຊ້ສຳລັບເວລາລໍຖ້າ

ຂໍ້ກຳນົດບັງຄັບໃຊ້ສຳລັບເວລາລໍຖ້າຕໍ່າສຸດທີ່ຕ້ອງປະຕິບັດ ໃນເວລາດຳເນີນໜ້າວຽກທຳລາຍລະເບີດຢູ່ ສປປ ລາວ ມີດັ່ງນີ້.

- ກ. ເຕັກນິກທີ່ນຳໃຊ້ທີ່ເຮັດໃຫ້ລະເບີດແຕກແຮງຕໍ່າ ເຊັ່ນ: ໃຊ້ຈວຍຍິງທຳລາຍ (shaped charge) ຕ້ອງລໍຖ້າ 30 ນາທີ ຫຼັງຈາກການຍິງ, ຖ້າຫາກມີການໃໝ່ເກີດຂຶ້ນ ຕ້ອງລໍຖ້າ 60 ນາທີ ນັບຈາກເວລາທີ່ສິ່ງເກດເຫັນຄວັນ ຫຼື ແປວໄຟຄັ້ງສຸດທ້າຍ.
- ຂ. ການຫັນຂະນວນຂອງໂບມທີ່ຖິ້ມຈາກຍົນດ້ວຍເຕັກນິກທີ່ນຳໃຊ້ທາດລະເບີດຕ້ອງ ລໍຖ້າ 10 ນາທີ ພາຍຫຼັງຈາກການຍິງ.

- ຄ. ການທຳລາຍລະເບີດທີ່ບັນຈຸທາດພິດສະພໍຂາວ ຕ້ອງລໍຖ້າ 30 ນາທີ ນັບຈາກເວລາທີ່ສັງເກດເຫັນຄວັນ ຫຼື ແປວໄພຄັ້ງສຸດທ້າຍ.
- ງ. ໃນການຈຸດທາດລະເບີດ ທີ່ຍັງມີຂະນວນ ຫຼື ໝີ່ເພີ່ມແຮງຢູ່ ຕ້ອງລໍຖ້າ 60 ນາທີ ຫຼັງຈາກສັງເກດເຫັນຄວັນ ຫຼື ແປວໄພຄັ້ງສຸດທ້າຍ.

13.1.1. ການເຜົາໃໝ່ຂອງບົມໃຫຍ່ທີ່ຖິ້ມຈາກຍົນ

ໃນກໍລະນີທີ່ ຜູ້ຊີ້ນຳການທຳລາຍສາມາດສັງເກດເຫັນລູກລະເບີດ (ບໍ່ວ່າຈະເປັນການສັງເກດເກັນໂດຍທາງກົງ ຫຼື ທາງອ້ອມໂດຍຜ່ານຈຸດຍາມຕ່າງໆ) ແມ່ນໃຫ້ລໍຖ້າ 60 ນາທີ ຫຼັງຈາກສັງເກດເຫັນ ຄວັນ ຫຼື ແປວໄພຄັ້ງສຸດທ້າຍ.

ໃນກໍລະນີທີ່ຜູ້ຊີ້ນຳການທຳລາຍບໍ່ສາມາດສັງເກດເຫັນລູກລະເບີດໄດ້, ມັນຈຳເປັນທີ່ຜູ້ຊີ້ນຳການທຳລາຍຕ້ອງໄດ້ ຫຍັບເຂົ້າໄປໃກ້ລູກລະເບີດ ເພື່ອກວດກາເບິ່ງວ່າມັນກຳລັງໄໝ້ຢູ່ ຫຼື ບໍ່. ການປະຕິບັດດັ່ງກ່າວນີ້ ແມ່ນຈະເຮັດໂດຍ ຜູ້ຊີ້ນຳການທຳລາຍພຽງຜູ້ດຽວເທົ່ານັ້ນ ພາຍຫຼັງຈາກຜ່ານໄລຍະລໍຖ້າໃດໜຶ່ງຫຼັງຈາກການຍິງສຳເລັດແລ້ວ (10 ນາທີ ສຳລັບການເຮັດໃຫ້ບົມມີຄວາມປອດໄພ ແລະ 30 ນາທີ ສຳລັບການເປີດບົມ) ແລະ ໃຫ້ນຳໃຊ້ເຄື່ອງປ້ອງກັນ ຕົວທີ່ມີຢູ່ໃນທຳມະຊາດທີ່ສາມາດຫາໄດ້ໃນຂະນະນັ້ນ ໂດຍໃຫ້ໃຊ້ໄລຍະຫ່າງໜ້ອຍສຸດທີ່ຈຳເປັນເທົ່ານັ້ນ ເພື່ອ ກວດກາວ່າຍັງມີການໄໝ້ຢູ່ ຫຼື ບໍ່.

ໃນການເປີດບົມໃຫຍ່ ຖ້າຍັງມີການໄໝ້ເກີດຂຶ້ນຢູ່ ຜູ້ຊີ້ນຳການທຳລາຍຕ້ອງກັບມາຍັງຈຸດຍິງ ແລະ ລໍຖ້າຢ່າງໜ້ອຍ 60 ນາທີ ກ່ອນທີ່ຈະກັບໄປກວດກາການໄໝ້ອີກເທື່ອໜຶ່ງ.

ຖ້າການເປີດບົມບໍ່ໄໝ້ ແລະ ໃຫ້ເລີ່ມການຈຸດຢ່າງລະມັດລະວັງ, ຜູ້ຊີ້ນຳການທຳລາຍ ຈະກັບໄປຫາຈຸດຍິງ ແລະ ລໍຖ້າຢ່າງໜ້ອຍ 60 ນາທີ ກ່ອນທີ່ຈະກັບໄປກວດກາການໄໝ້ອີກເທື່ອໜຶ່ງ.

ຖ້າການກວດເຫືອດໄປຍັງເຫັນວ່າລູກລະເບີດມີການເຜົາໄໝ້ຢູ່ ແມ່ນໃຫ້ພັກຢ່າງໜ້ອຍປະມານ 20 ນາທີ ກ່ອນທີ່ ຈະກັບຄືນໄປກວດອີກເທື່ອຕໍ່ໄປ, ໂດຍຜູ້ຊີ້ນຳການທຳລາຍ, ໃຫ້ນຳໃຊ້ສິ່ງປ້ອງກັນຕົວທີ່ມີຢູ່ໃນທຳມະຊາດທີ່ ສາມາດຫາໄດ້ໃນຂະນະນັ້ນ ໂດຍໃຫ້ໃຊ້ໄລຍະຫ່າງໜ້ອຍສຸດທີ່ຈຳເປັນເທົ່ານັ້ນ ເພື່ອກວດກາວ່າຍັງມີການໄໝ້ຢູ່ ຫຼື ບໍ່.

ເມື່ອກວດແລ້ວເຫັນວ່າບົມໄໝ້ໝົດແລ້ວ ກໍໃຫ້ລໍຖ້າອີກ 60 ນາທີ ກ່ອນທີ່ລູກລະເບີດຈະປອດໄພພຽງພໍ ເພື່ອຈະ ເຂົ້າໄປຫາ.

14. ລະບຽບໃນການທຳລາຍ

14.1. ການກະກຽມທາດລະເບີດ

ລະບຽບລຸ່ມນີ້ ຈະຕ້ອງປະຕິບັດໃນເວລາເຮັດວຽກກ່ຽວກັບການກະກຽມທາດລະເບີດ:

- ກ. ພະນັກງານຜູ້ທີ່ມີຄຸນວຸດທິເທົ່ານັ້ນ ຈົ່ງອະນຸຍາດໃຫ້ປະຕິບັດກັບທາດລະເບີດໄດ້.
- ຂ. ຜູ້ຮັບຜິດຊອບຊີ້ນຳການທຳລາຍຈະເປັນຜູ້ແຕ່ງຕັ້ງບຸກຄົນໃດໜຶ່ງທີ່ມີຄຸນວຸດທິເໝາະສົມ ເພື່ອຮັບຜິດຊອບ ໃນການກຳກັບ, ຄວບຄຸມດູແລທາດລະເບີດ ແລະ ອຸປະກອນທຳລາຍໃນເວລາປະຕິບັດງານຢູ່ສະໜາມ ພ້ອມທັງ ຮັບຜິດຊອບໃນການບັນທຶກທາດລະເບີດ ແລະ ອຸປະກອນທຳລາຍທີ່ໄດ້ນຳໃຊ້ ແລະ ສົ່ງຄືນເຂົ້າ ສາງ.
- ຄ. ໃຫ້ນຳໃຊ້ພະນັກງານຈຳນວນໜ້ອຍທີ່ສຸດ ໃນເວລາກະກຽມ ແລະ ວາງທາດລະເບີດໃສ່ໜ່ວຍລະເບີດ.

- ງ. ພະນັກງານທຸກຄົນທີ່ບໍ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບໜ້າວຽກທຳລາຍ ແມ່ນໃຫ້ອອກໄປຢູ່ພື້ນທີ່ປອດໄພທີ່ກຳນົດໄວ້.
- ຈ. ຜູ້ຊີ້ນຳວຽກທຳລາຍຈະຕ້ອງເກັບຮັກສາ ແລະ ຄວບຄຸມກະແຈຂອງເຄື່ອງຍົງລະເບີດ ຫຼື ສິ່ງໃດໜຶ່ງທີ່ໃຊ້ໃນການລິເລີ່ມຈຸດ ນັບແຕ່ເວລາເລີ່ມຕົ້ນກະກຽມທາດລະເບີດ ຈົນກະທັ່ງສຳເລັດການທຳລາຍ.
- ສ. ຫ້າມຝັງແກ້ບແຕກ ທີ່ໃຊ້ເພື່ອລິເລີ່ມຈຸດທາດລະເບີດ.
- ຊ. ຖ້າມີການນຳໃຊ້ລະບົບຍົງດ້ວຍກະແສໄຟຟ້າ, ຕ້ອງປະຕິບັດຂໍ້ຄວນລະວັງ ກ່ຽວກັບຄວາມອັນຕະລາຍຂອງຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸ, ໂດຍສະເພາະໃນກໍລະນີລຸ່ມນີ້:
 - (1) ພະນັກງານທີ່ຈະສຳພັດກັບແກ້ບໄຟຟ້າຕ້ອງລະບາຍໄຟຟ້າສະຖິດອອກຈາກຮ່າງກາຍກ່ອນ ໂດຍໃຫ້ເອົາມືສຳພັດດິນ.
 - (2) ຫ້າມນຳໃຊ້ວິທະຍຸມືຖື ຫຼື ໂທລະສັບມືຖື ໃນໄລຍະ 15 ແມັດ ຈາກແກ້ບໄຟຟ້າ (ໃນກໍລະນີທີ່ແກ້ບໄດ້ເອົາອອກຈາກຫີບແລ້ວ) ຫຼື ໄກ້ກັບວົງຈອນການຍົງທີ່ສຳເລັດສົມບູນກຽມພ້ອມ ຈະຍົງ. ຍົກເວັ້ນກໍລະນີໃຊ້ວິທະຍຸຢູ່ຈຸດຍົງກ່ອນຈະມີການຍົງ.
 - (3) ບໍ່ໃຫ້ໃຊ້ລະບົບຍົງດ້ວຍກະແສໄຟຟ້າ ໄກ້ກັບສາຍໄຟຟ້າແຮງສູງໃນໄລຍະຫ່າງ 50 ແມັດ.
 - (4) ຫ້າມວາງສາຍຍົງຂອງລະບົບຍົງດ້ວຍກະແສໄຟຟ້າໄຂ່ວກັນ.
 - (5) ບ່ອນທີ່ສາມາດເຮັດໄດ້, ສາຍຍົງໃຫ້ວາງໄປຕາມໜ້າດິນ ບໍ່ໃຫ້ວາງພາດ ຫຼື ເກາະຫ້ອຍຕາມງ່າໄມ້, ບໍ່ໃຫ້ວາງເທິງຖະຖິນຫີນທາງ ຫຼື ພາດໄປຕາມຮອ່ມຫ້ວຍ.
- ຍ. ທຸກສ່ວນປະກອບຂອງລະບົບຍົງດ້ວຍກະແສໄຟຟ້າ (ສາຍຍົງ ແລະ ແກ້ບໄຟຟ້າ) ຕ້ອງກວດສອບເປັນແຕ່ລະອັນ ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າອຸປະກອນເຫຼົ່ານັ້ນຍັງເຮັດວຽກຕໍ່ເນື່ອງກັນຢູ່. ສຳລັບການກວດກາສາຍຍົງຈະຕ້ອງກວດສອບທັງວົງຈອນປິດ (ເອົາສິ້ນສາຍໄຟຕໍ່ເຂົ້າກັນ) ແລະ ວົງຈອນເປີດ (ເອົາສິ້ນສາຍໄຟແຍກອອກຈາກກັນ) ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າສາຍຍົງນັ້ນບໍ່ຂາດ ຫຼື ໝົດກັນ. ໃນເວລາທົດສອບໃຫ້ປະຕິບັດດັ່ງນີ້:
 - (1) ແກ້ບແຕກຕ້ອງເອົາໄວ້ຢູ່ກ້ອງເປົາດິນຊາຍ ຫຼື ບັງໄວ້ດ້ວຍສິ່ງປ້ອງກັນຈາກທຳມະຊາດໃດໜຶ່ງ.
 - (2) ເຄື່ອງແທກຄວາມຕ້ານທີ່ນຳໃຊ້ຕ້ອງແມ່ນເຄື່ອງແທກຄວາມຕ້ານທີ່ໄດ້ມາດຕະຖານ ຫຼື ເຄື່ອງແທກຄວາມຕ້ານທີ່ປະກອບມາກັບເຄື່ອງຍົງໂດຍສະເພາະເທົ່ານັ້ນ.
- ດ. ຖ້າມີການນຳໃຊ້ລະບົບຍົງທີ່ບໍ່ແມ່ນລະບົບກະແສໄຟຟ້າ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຂໍ້ກຳນົດດັ່ງນີ້:
 - (1) ຄວາມຍາວຂອງສາຍຂະນວນໄໝ້ຊ້າທີ່ຈະນຳໃຊ້ຕ້ອງໃຫ້ມີຄວາມຍາວພຽງພໍ ເພື່ອໃຫ້ພະນັກງານຜູ້ທີ່ຈຸດສາຍຂະນວນມີເວລາເພື່ອຢ່າງອອກໄປຫາຈຸດຍົງ ຫຼື ໄປຫາພື້ນທີ່ປອດໄພຫຼັງຈາກທີ່ໄດ້ຈຸດສາຍຂະນວນແລ້ວ.
 - (2) ສາຍຂະນວນທຸກກໍ້ ຫຼື ກໍ້ສາຍຂະນວນທີ່ເຫຼືອຈາກການນຳໃຊ້ໃນຄັ້ງກ່ອນ ຈະຕ້ອງໄດ້ກວດເບິ່ງວ່າຍັງໃຊ້ງານໄດ້ບໍ່ ແລະ ຈຸດທົດສອບເບິ່ງອັດຕາການໄໝ້ກ່ອນທີ່ຈະນຳໄປໃຊ້.
 - (3) ສາຍຂະນວນໄໝ້ຊ້າທີ່ຈະນຳໄປໃຊ້ໜ້ອຍສຸດແມ່ນບໍ່ໃຫ້ຫຼຸດ 1 ແມັດ.

14.2. ການວາງທາດລະເບີດໃສ່ໜ່ວຍລະເບີດ

ວິທີ ຫຼື ລະບຽບການລຸ່ມນີ້ ຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດໃນເວລາວາງທາດລະເບີດໃສ່ໜ່ວຍລະເບີດ:

- ກ. ທາດລະເບີດທີ່ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການທຳລາຍແຮງສູງຕ້ອງມີປະລິມານພຽງພໍ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ລູກລະເບີດ ທັງໝົດຖືກທຳລາຍຢ່າງຮາບກ້ຽງ.
- ຂ. ທາດທາດລະເບີດສຳລັບທຳລາຍ ລບຕ ຕ້ອງວາງໃສ່ໜ່ວຍລະເບີດໃນລັກສະນະທີ່ເຮັດໃຫ້ຜົນກະທົບ ຈາກການແຕກຂອງທາດແຕກ ບັນລຸຜົນສູງສຸດໃນການທຳລາຍ.
- ຄ. ແກ້ບໄຟຟ້າຈະຕ້ອງຕໍ່ໃສ່ກັບສາຍຍິງ ກ່ອນທີ່ຈະຕໍ່ໃສ່ກັບສາຍແຕກ ຫຼື ທາດແຕກ.

14.3. ວິທີການປະຕິບັດກ່ອນການຍິງ

ວິທີການປະຕິບັດກ່ອນຈະມີການຍິງລະເບີດມີຄື:

- ກ. ບຸກຄົນ, ພາຫະນະ, ເຄື່ອງຂອງອຸປະກອນທີ່ບໍ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ສັດລ້ຽງຈະຕ້ອງຍ້າຍອອກຈາກພື້ນທີ່ອັນຕະ ລາຍໃຫ້ໝົດ.
- ຂ. ຄົນຍາມຈະຕ້ອງຖືກແຈ້ງໃຫ້ຊາບວ່າ ການຍິງກຳລັງຈະເລີ່ມແລ້ວ.
- ຄ. ຖ້າມີການນຳໃຊ້ລະບົບລິເລີ່ມການຍິງດ້ວຍກະແສໄຟຟ້າ ລະບົບວົງຈອນຂອງສາຍຍິງທັງໝົດຈະຕ້ອງມີ ການກວດສອບຄວາມຕໍ່ເນື່ອງຂອງວົງຈອນອີກເທື່ອໜຶ່ງ.
- ງ. ກ່ອນຈະມີການຍິງທຳລາຍຜູ້ຊີ້ນຳການທຳລາຍຈະຕ້ອງຮັບຕິດຕໍ່ຫາຄົນຍາມ ເພື່ອຢັ້ງຢືນຄືນວ່າພື້ນທີ່ອັນ ຕະລາຍຍັງຄົງມີຄວາມປອດໄພຢູ່ ແລະ ແຈ້ງໃຫ້ຄົນຍາມຊາບວ່າ ການຍິງທຳລາຍກຳລັງຈະເລີ່ມແລ້ວ.

14.4. ວິທີການປະຕິບັດໃນເວລາຍິງບໍ່ແຕກ

ກໍລະນີມີການຍິງບໍ່ແຕກເກີດຂຶ້ນ ກ່ອນຜູ້ຊີ້ນຳການທຳລາຍຈະອອກຈາກຈຸດຍິງ ເພື່ອເຂົ້າໄປຫາທາດແຕກຢູ່ສະ ໜາມທຳລາຍ ຈະຕ້ອງປະຕິບັດຂໍ້ບັງຄັບໃຊ້ສຳລັບເວລາລໍຖ້າຕໍ່ສູດດັ່ງນີ້:

- ກ. ລະບົບລິເລີ່ມຈຸດດ້ວຍກະແສໄຟຟ້າ ໃຫ້ລໍຖ້າ 10 ນາທີ.
- ຂ. ລະບົບລິເລີ່ມຈຸດດ້ວຍລະບົບບໍ່ໃຊ້ໄຟຟ້າ ໃຫ້ລໍຖ້າ 30 ນາທີ.

ຫ້າມບໍ່ໃຫ້ບຸກຄົນໃດອອກຈາກເຂດປອດໄພ ຫຼື ບຸກຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ເຂົ້າໄປໃນສະໜາມທຳລາຍ ໃນ ລະຫວ່າງເວລາລໍຖ້າ.

14.5. ການປະຕິບັດພາຍຫຼັງການຍິງທຳລາຍ

ລະບຽບປະຕິບັດພາຍຫຼັງການຍິງທຳລາຍ ມີດັ່ງນີ້:

- ກ. ປະຕິບັດ “ເວລາລໍຖ້າ” ຕາມປະເພດຂອງການທຳລາຍຈົນກວ່າຈະຜ່ານພື້ນໄປ ກ່ອນທີ່ຈະເຂົ້າໄປໃນສະ ໜາມທຳລາຍ (ເບິ່ງຂໍ້ທີ 13.1 ຂ້າງເທິງ).
- ຂ. ຜູ້ຊີ້ນຳການທຳລາຍຈະຕ້ອງເຂົ້າໄປກວດກາບ່ອນທຳລາຍວ່າ ທາດລະເບີດທັງໝົດໄດ້ລະເບີດໝົດ ແລະ ບໍ່ມີຊັ້ນສ່ວນທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຕົກຄ້າງຢູ່ໃນສະຖານທີ່ບ່ອນທຳລາຍ.
- ຄ. ການປະຕິບັດທີ່ຈຳເປັນພາຍຫຼັງການທຳລາຍ ຕາມຊະນິດຂອງ ລບຕ ແລະ ກັບລະເບີດຝັງດິນ ທີ່ຖືກທຳ ລາຍ ເຊັ່ນ: ຄາດພື້ນທີ່ບ່ອນທຳລາຍ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ທາດພິດສະພໍຂາວທີ່ອາດຈະຫຼົງເຫຼືອຢູ່ໃໝ່ໃຫ້ໝົດ.

ງ. ເມື່ອຜູ້ຊີ້ນຳການທຳລາຍໄດ້ກວດກາພື້ນທີ່ ແລະ ບໍ່ພົບສິ່ງທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ກໍ່ຈະແຈ້ງບອກໃຫ້ຊາບວ່າ ມີຄວາມປອດໄພແລ້ວ. ໃນລະຫວ່າງທີ່ຜູ້ຊີ້ນຳການທຳລາຍເຂົ້າກວດສະໜາມນັ້ນ ຫ້າມບໍ່ໃຫ້ບຸກຄົນ ໃດໜຶ່ງອອກຈາກພື້ນທີ່ປອດໄພ ຫຼື ເຂົ້າໄປໃນສະໜາມທຳລາຍ ຈົນກວ່າຜູ້ຄວບຄຸມການທຳລາຍຈະ ປະກາດວ່າ “ການທຳລາຍມີຄວາມປອດໄພແລ້ວ”.

15. ການທຳລາຍລະເບີດຈຳນວນຫຼາຍ

ການທຳລາຍລະເບີດຈຳນວນຫຼາຍ ໃຫ້ປະຕິບັດດັ່ງລຸ່ມນີ້.

15.1. ຂອບເຂດຈຳກັດໃນການທຳລາຍ

ການທຳລາຍໃນແຕ່ລະຊຸດຈະບໍ່ໃຫ້ເກີນຂອບເຂດຈຳກັດຂອງ “ນ້ຳໜັກລວມຂອງລູກລະເບີດ” ຫຼື “ນ້ຳໜັກສຸດທິ ທາດລະເບີດຂອງລູກລະເບີດ” ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ສຳລັບແຕ່ລະສະໜາມທຳລາຍ.

15.2. ຄວາມປອດໄພ ແລະ ບັນຊີຕິດຕາມລູກລະເບີດ

ອົງການການເກັບກູ້ລະເບີດທີ່ປະຕິບັດການທຳລາຍລູກລະເບີດເປັນຈຳນວນຫຼາຍ ຈະຕ້ອງຮັບປະກັນໃຫ້ມີການປະ ຕິບັດມາດຕະການທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພສຳລັບລູກລະເບີດທີ່ຈະຖືກທຳລາຍ ແລະ ເຮັດບັນ ຊີຕິດຕາມໃຫ້ຖືກຕ້ອງຄັກແນ່.

15.3. ການຕົກຄ້າງຂອງສານພິດ ແລະ ຊັ້ນສວ່ນອັນຕະລາຍໃນບໍລິເວນສະໜາມທຳລາຍ

ເມື່ອມີການທຳລາຍລະເບີດທີ່ມີສານພິດ ຫຼື ສວ່ນປະກອບທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ຈະຕ້ອງພິຈາລະນາ ແລະ ຄຳນຶງເຖິງ ການຕົກຄ້າງຂອງສານພິດ ຫຼື ທາດພິດທີ່ມີຄວາມອັນຕະລາຍ ເຊັ່ນ: ທາດພິດສະພໍຂາວ (WP).

15.4. ການນຳໃຊ້ຊຸມໃນການທຳລາຍ

ຖ້າຈະທຳລາຍ ລບຕ ໃສ່ໃນຊຸມ ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມວິທີການດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

- ກ. ສະຖານທີ່ຈະຊຸດຊຸມຕ້ອງໄດ້ກວດກາດ້ວຍເຄື່ອງກວດໂລຫະກ່ອນ ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າບໍ່ມີ ລບຕ ກ່ອນ ຈະດຳເນີນການຊຸດ.
- ຂ. ມີມາດຕະການເພື່ອຮັບປະກັນບໍ່ໃຫ້ພະນັກງານຢ່າງ ຫຼື ຍິນຢູ່ເທິງຊຸມທີ່ຊຸດເຈາະເປັນຜິງເຂົ້າໄປໃນດ້ານ ຂ້າງຂອງຕາຝັ່ງຫ້ວຍ ຫຼື ດິນທີ່ຄ້ອຍຊັນ.
- ຄ. ຕ້ອງກວດຊຸມທຳລາຍທັງກ່ອນ ແລະ ຫຼັງການທຳລາຍ ໃນແຕ່ລະຄັ້ງ ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າບໍ່ມີວັດຖຸທີ່ເປັນອັນ ຕະລາຍຫຼືເຫຼືອຢູ່ໃນຊຸມທີ່ໃຊ້ໃນການທຳລາຍ.
- ງ. ສຳລັບຊຸມທີ່ໃຊ້ໃນການທຳລາຍລູກລະເບີດພິດສະພໍຂາວ ແລະ ລູກລະເບີດປະເພດແຮງສູງ ຕ້ອງທຳ ລາຍໃສ່ຊຸມແຍກກັນຕ່າງຫາກ.
- ຈ. ກ່ອນຈະທຳລາຍລູກລະເບີດພິດສະພໍຂາວຄັ້ງໃໝ່ໃສ່ຊຸມທຳລາຍເກົ່າ ຕ້ອງລໍຖ້າຢ່າງໜ້ອຍ 24 ຊົ່ວໂມງ.

15.5. ການກອງລູກລະເບີດເພື່ອທຳລາຍ

ການກອງລູກລະເບີດເພື່ອທຳລາຍເປັນກຸ່ມຫຼາຍໜ່ວຍພ້ອມກັນ ໃຫ້ປະຕິບັດດັ່ງນີ້:

- ກ. ການກອງ ແລະ ການເຊື່ອມຕໍ່ທາດລະເບີດຂອງລູກລະເບີດທີ່ກອງກັນນັ້ນ ຈະຕ້ອງຄົງທົນພຽງພໍ ແລະ ມີການປ້ອງກັນຢ່າງເໝາະສົມຈາກຜົນກະທົບຂອງການທຳລາຍຈາກຊຸມ ຫຼື ການທຳລາຍທີ່ຢູ່ໄກ້ຄຽງ.
- ຂ. ຈະເປັນການດີທີ່ສຸດຖ້າສາມາດໃຊ້ທາດລະເບີດທີ່ບັນຈຸຢູ່ໃນລູກລະເບີດເອງ ເພື່ອໃຫ້ເກີດມີຜົນກະທົບຊ່ວຍໃນການທຳລາຍລະເບີດໜ່ວຍອື່ນໃນກອງດຽວກັນ.
- ຄ. ການກອງລູກລະເບີດແຮງສູງ ແລະ ລູກລະເບີດປະເພດແຮງຕໍ່າປົນກັນ ຕ້ອງຈັດວາງໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມຫຼັກການ.
- ງ. ການກອງລູກລະເບີດເພື່ອທຳລາຍຈະຕ້ອງບໍ່ໃຫ້ມີຊ່ອງຫວ່າງລະຫວ່າງລູກລະເບີດແຕ່ລະໜ່ວຍທີ່ກອງກັນນັ້ນ ແລະ ຈຳນວນໂລຫະ ຫຼື ວັດສະດຸທີ່ຂັ້ນລະຫວ່າງທາດລະເບີດທີ່ບັນຈຸໃນໜ່ວຍລະເບີດແຕ່ລະໜ່ວຍ ໃຫ້ມີໜ້ອຍສຸດເທົ່າທີ່ຈະເປັນໄປໄດ້.
- ຈ. ການໃຊ້ເປົາຊາຍທີ່ຮ່າຍດິນໃສ່ເພື່ອປ້ອງກັນລູກລະເບີດທີ່ກອງໄວ້ຈະດີກວ່າການໃຊ້ດິນທີ່ບໍ່ທ່າຍໃສ່ເປົາ.

15.6. ການກະກຽມ

ຄັດເລືອກເອົາເຂດພື້ນທີ່ປອດໄພທີ່ໄກຈາກຈຸດທຳລາຍ ເພື່ອໃຊ້ເປັນບ່ອນຂົນເອົາລູກລະເບີດລົງໄວ້ ແລະ ເພື່ອກະກຽມທາດລະເບີດ. ສຳລັບບ່ອນເກັບມ້ຽນລູກລະເບີດປະເພດພິດສະພໍຂາວ ແມ່ນໃຫ້ສ້າງແຍກຕ່າງຫາກ.

ໃນລະຫວ່າງຂົນລູກລະເບີດລົງ ແລະ ໃນການກະກຽມການທຳລາຍລູກລະເບີດຈຳນວນຫຼາຍນັ້ນ ບັນດາສ່ວນປະກອບຂອງລູກລະເບີດທີ່ມີຄວາມອ່ອນໄຫວແຕກງ່າຍ ຈະຕ້ອງມີການປ້ອງກັນຈາກການກະທົບກັນໂດຍບັງເອີນ ຫຼື ການລົບກວນຕ່າງໆ.

15.7. ການວາງທາດລະເບີດໃສ່ໜ່ວຍລະເບີດ

ການວາງທາດລະເບີດເພື່ອທຳລາຍສຳພາວຸດທີ່ມີຈວຍທຳລາຍ ຫຼື ລູກຈະຫຼວດທີ່ມີເຄື່ອງຈັກ ຕ້ອງຮັບປະກັນບັນຫາລຸ່ມນີ້:

- ກ. ບໍ່ເຮັດໃຫ້ເຄື່ອງຈັກລູກຈະຫຼວດລິເລີ່ມການຈູດໄດ້.
- ຂ. ຈວຍທຳລາຍ ຫຼື ແຫ່ງໂລຫະ ບໍ່ໃຫ້ມີການຫຼອມຕົວເປັນຈວຍແຫຼມໄດ້.

16. ສິ່ງປ້ອງກັນ

ຖ້າຫາກມີຄວາມຈຳເປັນກໍ່ຕ້ອງໄດ້ນຳໃຊ້ສິ່ງປ້ອງກັນ ເພື່ອປ້ອງກັນຊັບສິນ, ໂຄງລ່າງພື້ນຖານຕ່າງໆ ຫຼື ປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ຊັບສ່ວນຂອງລູກລະເບີດໄປຕົກໃສ່ພື້ນທີ່ປະຕິບັດງານ, ຊະນິດຂອງສິ່ງປ້ອງກັນທີ່ຈະນຳໃຊ້ຕ້ອງໃຫ້ມີຄວາມເໝາະສົມກັບຄວາມສ່ຽງອັນຕະລາຍຂອງໜ້າວຽກນັ້ນໆ. ສິ່ງປ້ອງກັນຈະຕ້ອງມີການ ອອກແບບ, ກໍ່ສ້າງ ແລະ ຈັດວາງຢ່າງຖືກຕ້ອງ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດປ້ອງກັນໄດ້ຕາມຈຸດປະສົງ.

17. ອຸປະກອນປ້ອງກັນຕົວຂອງພະນັກງານ

ຖ້າສາມາດປະຕິບັດໄດ້ ອຸປະກອນປ້ອງກັນຕົວຂອງພະນັກງານຈະຕ້ອງນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການປະຕິບັດໜ້າວຽກທຳລາຍ ໂດຍໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ກຳນົດຂອງ ບົດທີ 18 ຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ “ອຸປະກອນປ້ອງກັນຕົວຂອງພະນັກງານ”.

18. ມາດຕະຖານລະບຽບການການປະຕິບັດງານ (SOP)

ທຸກອົງການທີ່ປະຕິບັດງານກ່ຽວກັບການທຳລາຍລະເບີດ ຈະຕ້ອງໄດ້ສ້າງ ແລະ ນຳໃຊ້ມາດຕະຖານລະບຽບການປະຕິບັດງານ ທີ່ກຳນົດສະເພາະສຳລັບການທຳລາຍລະເບີດ.

19. ການລາຍງານລູກລະເບີດ

ເມື່ອອົງການປະຕິບັດງານດ້ານລະເບີດໄດ້ຮັບລາຍງານກ່ຽວກັບ ລບຕ ຫຼື ໄດ້ພົບເຫັນລູກລະເບີດໃນລະຫວ່າງການປະຕິບັດ ງານປົກກະຕິຂອງຕົນ ແລະ ອົງການເກັບກູ້ດັ່ງກ່າວບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດກັບລູກລະເບີດເຫຼົ່ານັ້ນ, ຈະຕ້ອງລາຍງານລາຍລະອຽດໃຫ້ຄະນະກຳມະການປະສານງານດ້ານ ລບຕ ຂັ້ນແຂວງ ແລະ ຄຊກລ.

ໃນການລາຍງານ ລບຕ ໃຫ້ ຄຊກລ ນັ້ນ ລາຍລະອຽດທີ່ຄວນລວມເຂົ້າໃນບົດລາຍງານ ມີຄື:

- ກ. ທີ່ຕັ້ງຂອງລູກລະເບີດ ໂດຍຕົວເລກຈຸດພິກັດອ້າງອີງຂອງແຜນທີ່ ຫຼື ຕົວເລກລະບົບຈຸດພິກັດຊັບອກທີ່ຕັ້ງຂອງໂລກ (GPS). ພ້ອມກັບແຜນວາດບໍລິເວນທີ່ພົບລູກລະເບີດນຳ.
- ຂ. ຊະນິດ ແລະ ຈຳນວນຂອງລູກລະເບີດ, ຖ້າຮູ້ ກໍ່ໃຫ້ບອກຊື່ຂອງລະເບີດພ້ອມ ແຕ່ຖ້າບໍ່ຮູ້ ແມ່ນໃຫ້ບອກລາຍລະອຽດຮູບຮ່າງ ແລະ ຂະໜາດຂອງລະເບີດ ຫຼື ຖ້າເປັນໄປໄດ້ໃຫ້ມີຮູບຖ່າຍນຳຢັ້ງເປັນການດີ.
- ຄ. ລາຍລະອຽດຜົນກະທົບທີ່ເກີດຈາກລູກລະເບີດ ເຊັ່ນ: ກົດຂວາງຕໍ່ການນຳໃຊ້ດິນ ຫຼື ມີຄວາມສ່ຽງອັນຕະລາຍຕໍ່ຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນ.
- ງ. ລະບົບເຄື່ອງໝາຍທີ່ນຳໃຊ້ ແລະ ຖ້າຮູ້ ກໍ່ໃຫ້ບອກຜູ້ທີ່ປັກໝາຍພ້ອມ.
- ຈ. ລາຍລະອຽດຂອງບຸກຄົນທ້ອງຖິ່ນ ຜູ້ທີ່ສາມາດບອກທີ່ຕັ້ງຂອງລະເບີດໄດ້.

ສຳລັບຮ່າງບົດລາຍງານລູກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກນັ້ນຍັງບໍ່ທັນມີເທື່ອ. ຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວຂ້າງເທິງ ແມ່ນຕ້ອງການໃຫ້ສິ່ງໃຫ້ຄະນະກຳມະການປະສານງານດ້ານ ລບຕ ຂັ້ນແຂວງ ແລະ ຄຊກລ ໂດຍວິທີໃດກໍ່ໄດ້ຕາມຄວາມເໝາະສົມ.

ອົງການເກັບກູ້ລະເບີດມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການໝາຍທີ່ຕັ້ງຂອງ ລບຕ ໂດຍສະເພາະ ລບຕ ທີ່ບໍ່ນອນຢູ່ໃນເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ຫຼື ລບຕ ທີ່ຕົນບໍ່ສາມາດທຳລາຍໄດ້ ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ ການໝາຍທີ່ຕັ້ງຂອງລູກລະເບີດແມ່ນໃຫ້ອີງໃສ່ຄວາມເໝາະສົມໃນແຕ່ລະກໍລະນີ. ເພາະບາງຄັ້ງ ການໝາຍລູກລະເບີດກໍອາດຈະເປັນການບອກໃຫ້ຮູ້ວ່າມີລະເບີດຢູ່ທີ່ນັ້ນ ຊຶ່ງອາດຈະເຮັດໃຫ້ລູກລະເບີດຖືກລົບກວນ ຫຼື ຖືກລັກໄປ. ລາຍລະອຽດຂໍ້ແນະນຳໃນການປັກໝາຍ ລບຕ ກຳນົດໄວ້ໃນ ບົດທີ 4 ຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ “ລະບົບການປັກໝາຍ”.

**ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ ກໍ່
ລະດັບການອະນຸຍາດສຳລັບການທຳລາຍລະເບີດ**

	ຊະນິດຂອງໜ້າວຽກທຳລາຍ	ນັກວິຊາການ ເກັບກູ້ລະເບີດ ຂັ້ນ 1	ນັກວິຊາການ ເກັບກູ້ລະເບີດ ຂັ້ນ 2	ນັກວິຊາການ ເກັບກູ້ລະເບີດ ຂັ້ນ 3	ນັກວິຊາການ ເກັບກູ້ລະເບີດ ຂັ້ນ 4
1.	ຊ່ວຍໃນການທຳລາຍລະເບີດ	ໄດ້	ໄດ້	ໄດ້	ໄດ້
2.	ທຳລາຍກັບທີ່ ສຳລັບລູກລະເບີດ ທີ່ມີຂະໜາດເຖິງ 89 ມມ.	ບໍ່ໄດ້	ໄດ້	ໄດ້	ໄດ້
3.	ທຳລາຍລູກລະເບີດທີ່ມີຂະໜາດເຖິງ 240 ມມ.	ບໍ່ໄດ້	ບໍ່ໄດ້	ໄດ້	ໄດ້
4.	ທຳລາຍໂບມທີ່ຖິ້ມຈາກ ຍົນທີ່ມີຂະ ໜາດເຖິງ 500 ປອນ. ໝາຍເຫດ 1	ບໍ່ໄດ້	ບໍ່ໄດ້	ໄດ້	ໄດ້
5.	ທຳລາຍລະເບີດຈຳນວນຫຼາຍໜ່ວຍ ທີ່ມີນ້ຳໜັກສຸດທິຂອງທາດລະເບີດ ບັນຈຸເຖິງ 250 ກິໂລກະລາມ.	ບໍ່ໄດ້	ບໍ່ໄດ້	ໄດ້	ໄດ້
6.	ສ້າງຄວາມປອດໄພໃຫ້ກັບລະເບີດ.	ບໍ່ໄດ້	ບໍ່ໄດ້	ບໍ່ໄດ້	ໄດ້
7.	ທຳລາຍໂບມທີ່ຖິ້ມຈາກ ຍົນທຸກຊະ ນິດ ລວມທັງລູກລະເບີດພົດສະພໍ ຂາວ 100 ປອນ.	ບໍ່ໄດ້	ບໍ່ໄດ້	ບໍ່ໄດ້	ໄດ້
8.	ນຳໃຊ້ເຕັກນິກເຮັດໃຫ້ລະເບີດ ແຕກແຮງຕ່ຳ.	ບໍ່ໄດ້	ບໍ່ໄດ້	ບໍ່ໄດ້	ໄດ້
9.	ທຳລາຍລະເບີດທີ່ບັນຈຸເຊື້ອເພີງຂອງ ລູກສອນໄຟ. ໝາຍເຫດ 2	ບໍ່ໄດ້	ບໍ່ໄດ້	ບໍ່ໄດ້	ໄດ້ ໝາຍເຫດ 2
10.	ທຳລາຍລະເບີດທີ່ບັນຈຸລະເບີດ ເຜົາໄໝ້ອາກາດ. ໝາຍເຫດ 2	ບໍ່ໄດ້	ບໍ່ໄດ້	ບໍ່ໄດ້	ໄດ້ ໝາຍເຫດ 2
11.	ທຳລາຍລະເບີດທີ່ບັນຈຸທາດເຄມີທີ່ ເຮັດໃຫ້ເສຍຊີວິດ ແລະ ສ້າງຄວາມ ເສຍຫາຍຕ່າງໆ. ໝາຍເຫດ 2	ບໍ່ໄດ້	ບໍ່ໄດ້	ບໍ່ໄດ້	ໄດ້ ໝາຍເຫດ 2

ໝາຍເຫດ:

1. ລະດັບການອະນຸຍາດສຳລັບນັກວິຊາການເກັບກູ້ຢູ່ໃນຕາຕະລາງນີ້ ໃຫ້ນຳໃຊ້ກັບພະນັກງານຜູ້ທີ່ມີຄຸນວຸດທິໃນການທຳລາຍ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນ ບົດທີ 3 ຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ “ການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ຄຸນວຸດທິຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດ” ແລະ ເອກະສານສະໜັບສະໜູນ ມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ວ່າ ດ້ວຍ “ມາດຕະຖານການຝຶກອົບຮົມສຳລັບຂະແໜງການເກັບກູ້ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ຂອງ ຄຊກລ ຢູ່ ສປປ ລາວ”.

2. ຄຸນນະພາບຂອງນັກສຳຫຼວດດ້ານວິຊາການກ່ຽວກັບ ລບຕ ທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕະຖານການຝຶກອົບຮົມ ແມ່ນຕ້ອງມີຄຸນນະພາບເປັນນັກເກັບກູ້ລະເບີດ ຂັ້ນ 1 ແລະ ມີປະສິບການໃນການເຮັດວຽກ 6 ເດືອນ ກ່ອນທີ່ຈະ ເຂົ້າຮ່ວມການຝຶກອົບຮົມການສຳຫຼວດດ້ານວິຊາການ. ໃນລະຫວ່າງການຝຶກອົບຮົມດ້ານວິຊາການ

ຜູ້ຝຶກອົບຮົມແມ່ນຈະໄດ້ຮຽນຮູ້ຄວາມສາມາດລະດັບດຽວກັນກັບນັກເກັບກູ້ລະເບີດຂັ້ນ 2. ດ້ວຍເຫດຜົນນີ້ ນັກສຳຫຼວດດ້ານວິຊາການທີ່ໄດ້ຜ່ານການຫຼັກສູດແມ່ນມີສິດທີ່ຂະເຄື່ອນຍ້າຍ ລບຈ ທີ່ໃຫ້ຍກວ່າ 89 ມມ .

3. ການອະນຸຍາດໃນແຖວທີ 2, 3 ແລະ 5 ໃນຕາຕະລາງ ໃຫ້ລວມເຖິງພົດສະພໍຂາວນຳ.

4. ອົງການເກັບກູ້ລະເບີດອາດຈະກຳນົດລະດັບອະນຸຍາດໃນການທຳລາຍໃຫ້ພະນັກງານຂອງຕົນເຄິ່ງຄັດກົວ ນີ້ກໍໄດ້.

ໝາຍເຫດທີ່ກຳນົດຢູ່ໃນຕາຕະລາງ:

ໝາຍເຫດ 1: ບໍ່ລວມລະເບີດທີ່ບັນຈຸທາດພົດສະພໍຂາວ 100 ປອນ.

ໝາຍເຫດ 2: ການທຳລາຍລູກລະເບີດເຫຼົ່ານີ້ ຈະປະຕິບັດໄດ້ກໍຕໍ່ເມື່ອໄດ້ຮັບການເຫັນດີຈາກ ຄຊກລ ກ່ອນ ແລະ ນັກວິຊາການເກັບກູ້ທີ່ຈະ ປະຕິບັດວຽກງານເຫຼົ່ານີ້ ຕ້ອງມີຄຸນນະພາບຮູ້ຄວາມສາມາດ ແລະ ປະສິບການທີ່ໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນ ຈາກ ຄຊກລ ເທົ່ານັ້ນ.

ເອກກະສານຊ້ອນທ້າຍ ຂໍ
ໄລຍະຫ່າງທີ່ມີຄວາມປອດໄພຕໍ່ສູດ ສຳລັບການທຳລາຍລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ - ລະເບີດໜ່ວຍດຽວ

ລູກລະເບີດແຮງສູງ(HE), ລູກຄວັນ (Smk), ລູກໄພ ແລະ ລູກແສງສະຫວ່າງ (Illum) (ບໍ່ລວມທາດຟິດສະຟໍຂາວ (WP))	ພື້ນທີ່ອັນຕະລາຍ-ລັດສະໝິຄິດໄລ່ເປັນແມັດ			ຄວາມໜາຂອງດິນ ທີ່ຕ້ອງການເພື່ອ ໃຊ້ຖິມ/ປົກຄຸມລູກ ລະເບີດ
	ລູກລະເບີດຢູ່ເທິງ ໜ້າດິນບໍ່ມີສິ່ງປ້ອງ ກັນປົກຄຸມ	ລູກລະເບີດຢູ່ເທິງໜ້າ ດິນມີສິ່ງປ້ອງກັນປົກ ຄຸມ	ລູກລະເບີດໃນ ຊຸມທີ່ເຈາະເຂົ້າ ທາງຂ້າງຂອງ ຕາຝັ່ງທີ່ມີດິນ ປົກ	
ຂະນວນ (ທຸກປະເພດ), ລູກລະເບີດໄຟ, ໝາກແຕກມີແຮງສູງບຸກລຸກ, ລະເບີດຝັ່ງດິນ ຕໍ່ຕ້ານບຸກຄົນເປັນແຮງດັນ, ລະເບີດມີປະເພດຄວັນ, ລະເບີດໄຟ 4 ປອນ ເອັມ50, ລູກປືນຄົກແສງສະຫວ່າງ ແລະ ຄວັນ ມີຂະໜາດເຖິງ 60 ມິລິແມັດ.	200	100	100	0.40 ແມັດ
ບົມບີ 3, 24, 26, 42, 61, 63, ແອັມເຄ 118, ລະເບີດມີແຮງສູງປ້ອງກັນຕົວ, ລະເບີດປາຍປືນແຮງສູງ, ຈະຫຼວດແຮງສູງໜ້າດິນມີຂະໜາດເຖິງ 66 ມິລິແມັດ, ລູກປືນໃຫຍ່ ແລະ ລູກປືນຄົກແຮງສູງມີຂະໜາດເຖິງ 60 ມິລິແມັດ.	300	150	100	0.50 ແມັດ
ລູກປືນໃຫຍ່, ລູກປືນຄົກ ແລະ ລູກຈະຫຼວດແສງສະຫວ່າງ ຫຼື ຄ້ວນ ຂະໜາດຕັ້ງແຕ່ 60 ມິລິແມັດ ຈົນເຖິງ 122 ມິລິແມັດ, ລວມທັງລູກປືນຄົກ ແສງສະຫວ່າງ ແລະ ຄວັນ ຂະໜາດ 4.2 ນິ້ວ.	350	200	150	0.60 ແມັດ
ລູກປືນໃຫຍ່, ລູກປືນຄົກ ແລະ ລູກຈະຫຼວດແສງສະຫວ່າງ ຫຼື ຄ້ວນ ຂະໜາດຕັ້ງແຕ່ 122 ມິລິແມັດ ຈົນເຖິງ 175 ມິລິແມັດ.	400	250	150	0.70 ແມັດ
ລູກປືນໃຫຍ່, ລູກປືນຄົກ ແລະ ລູກຈະຫຼວດແຮງສູງ ທີ່ມີຂະໜາດເກີນກວ່າ 60 ມິລິແມັດ ຈົນເຖິງ 85 ມິລິແມັດ, ລວມທັງລູກຈະຫຼວດ 2,75 ນິ້ວ ແລະ 3,5 ນິ້ວ ແລະ ບົມບີ 45ມ 49ມ ແອັມ 83 ແລະ ລະເບີດຝັ່ງດິນແຕກເປັນສະເກັດ ແລະ ລະເບີດຝັ່ງດິນຕໍ່ ຕ້ານລົດຊາເປັນແຮງດັນ.	500	300	200	0.70 ແມັດ

ລູກປືນໃຫຍ່, ລູກປືນຄົກ ແລະ ລູກຈະຫຼວດແຮງສູງ ມີຂະໜາດເກີນກວ່າ 85 ມິລີແມັດ ຈົນເຖິງ 122 ມິລີແມັດ, ລວມທັງລູກປືນຄົກ 4.2 ນິ້ວ ແລະ ລະເບີດສະເກັດ 23 ປອນ ແລະ 20 ປອນ.	800	350	250	0.90 ແມັດ
ລູກປືນໃຫຍ່, ລູກປືນຄົກ ແລະ ລູກຈະຫຼວດແຮງສູງ ມີຂະໜາດເກີນກວ່າ 122 ມິລີແມັດ ຈົນເຖິງ 175 ມິລີແມັດ, ລວມທັງລູກຈະຫຼວດຂະໜາດ 5 ນິ້ວ.	1000	400	300	1.00 ແມັດ
ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກປະເພດພືດສະພໍຂາວ				
ລະເບີດມີ ແລະ ລະເບີດປາຍປືນ ພືດສະພໍ ຂາວ ແລະ ບົມບີ 17.	200	ບໍ່ມີ	ບໍ່ມີ	ບໍ່ມີ
ລູກປືນໃຫຍ່, ລູກປືນຄົກ ແລະ ລູກຈະຫຼວດ ພືດສະພໍຂາວ ຈົນມີຂະໜາດເຖິງ 60 ມິລີແມັດ & ບົມແສງສະຫວ່າງ 10 ປອນ.	200	ບໍ່ມີ	ບໍ່ມີ	ບໍ່ມີ
ລູກປືນໃຫຍ່, ລູກປືນຄົກ ແລະ ລູກຈະຫຼວດ ພືດສະພໍຂາວ ທີ່ມີຂະໜາດເກີນກວ່າ 60 ມິລີແມັດ ຈົນເຖິງ 85 ມິລີແມັດ, ລວມທັງລູກຈະຫຼວດ 2.75 ນິ້ວ ແລະ 3.5 ນິ້ວ ແລະ ຕົວລິເລີ່ມຈູດ ເອັມ 23.	300	ບໍ່ມີ	ບໍ່ມີ	ບໍ່ມີ
ລູກປືນໃຫຍ່, ລູກປືນຄົກ ແລະ ລູກຈະຫຼວດພືດສະພໍຂາວ ທີ່ມີຂະໜາດເກີນກວ່າ 85 ມິລີແມັດ ຈົນເຖິງ 122 ມິລີແມັດ, ລວມທັງລູກປືນຄົກ 4.2 ນິ້ວ.	400	ບໍ່ມີ	ບໍ່ມີ	ບໍ່ມີ
ລູກປືນໃຫຍ່, ລູກປືນຄົກ ແລະ ລູກຈະຫຼວດພືດສະພໍຂາວ ທີ່ມີຂະໜາດເກີນກວ່າ 122 ມິລີແມັດ ຈົນເຖິງ 175 ມິລີແມັດ, ລວມທັງລູກຈະຫຼວດ 5 ນິ້ວ ແລະ ລະເບີດ 100 ປອນ	500	ບໍ່ມີ	ບໍ່ມີ	ບໍ່ມີ
ລະເບີດ ແລະ ເຄື່ອງກະຈາຍບົມບີທີ່ຖິ້ມຈາກຍົນ				
ລະເບີດແຮງສູງ ເກີນກວ່າ 23 ປອນ ຈົນເຖິງ 120 ປອນ.	800	ບໍ່ມີ ໝາຍເຫດ 3	400 ໝາຍເຫດ 4	1.00 ແມັດ
ລະເບີດແຮງສູງ ເກີນກວ່າ 120 ປອນ ຈົນເຖິງ 250 ປອນ.	1000	ບໍ່ມີ ໝາຍເຫດ 3	500 ໝາຍເຫດ 4	1.50 ແມັດ
ລະເບີດແຮງສູງ ເກີນກວ່າ 250 ປອນ ແລະ ຈົນເຖິງ 1000 ປອນ.	1500	ບໍ່ມີ ໝາຍເຫດ 3	800 ໝາຍເຫດ 4	2.00 ແມັດ
ລະເບີດແຮງສູງ ເກີນກວ່າ 1000 ປອນ ແລະ ຈົນເຖິງ 2000 ປອນ.	2000	ບໍ່ມີ ໝາຍເຫດ 3	1200 ໝາຍເຫດ 4	2.50 ແມັດ
ກະປາງບັນຈຸບົມບີທີ່ຍັງເຕັມ.	1500	ບໍ່ມີ ໝາຍເຫດ 3	800 ໝາຍເຫດ 6	1.50 ແມັດ

ໝາຍເຫດ:

1. ພື້ນທີ່ອັນຕະລາຍທີ່ກຳນົດໃນຕາຕະລາງຂ້າງເທິງ ແມ່ນພື້ນທີ່ໆພະນັກງານທຸກຄົນ, ສັດ ແລະ ວັດຖຸສິ່ງຂອງທີ່ເສຍຫາຍໄດ້ງ່າຍທີ່ສາມາດເຄື່ອນຍ້າຍໄດ້ ຄວນຈະເຄື່ອນຍ້າຍອອກ ຫຼື ຕ້ອງຢູ່ພາຍໄຕ້ສິ່ງປົກຄຸມທີ່ເໝາະສົມ.
2. ລາຍລະອຽດທີ່ກຳນົດໃນຕາຕະລາງ ບໍ່ໝາຍຄວາມວ່າຈະນຳໃຊ້ກັບທຸກໆສະຖານະການ. ຜູ້ຊີ້ນຳວຽກທຳລາຍຕ້ອງປະເມີນຢ່າງຮອບຄອບຄຸ້ມ ສຳລັບສະຖານະການຂອງແຕ່ລະໜ້າວຽກໂດຍອີງໃສ່ຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດ ແລະ ປະສົບການຂອງຜູ້ຊີ້ນຳວຽກທຳລາຍແຕ່ຄົນ.
3. ການສ້າງສິ່ງປ້ອງກັນສຳລັບໂບມທີ່ຖິ້ມຈາກຍົນທີ່ຢູ່ເທິງໜ້າດິນ ແມ່ນເປັນສິ່ງທີ່ບໍ່ສາມາດຈະເຮັດໄດ້.
4. ການທຳລາຍໂບມທີ່ຖິ້ມຈາກຍົນຢູ່ໃນຊຸມທີ່ຂຸດເປັນຜື່ງເຂົ້າໄປໃນດ້ານຂ້າງຂອງຊຸມ ຫຼື ຕາຝັ່ງ ຈະເຮັດໃຫ້ເກີດການສັ່ນສະເທືອນຂອງດິນແຮງຂຶ້ນຕື່ມ. ຖ້າຈຳເປັນກໍຕ້ອງໄດ້ສ້າງສິ່ງປ້ອງກັນເພື່ອປ້ອງກັນຄວາມເສຍຫາຍທີ່ອາດຈະມີຕໍ່ຊັບສິນຕ່າງໆ.
5. ຖິ້ມທີ່ຢູ່ເບື້ອງຂວາຂອງຕາຕະລາງ ບົ່ງບອກເຖິງຄວາມໜ້າຕ້ອງສຸດຂອງຊັບສິນທີ່ຕ້ອງການສຳລັບປົກຄຸມລະເບີດທີ່ຈະຖືກທຳລາຍ. ໃນກໍລະນີທຳລາຍລະເບີດຢູ່ຊຸມທີ່ຂຸດເຈາະເປັນຜື່ງເຂົ້າໄປໃນດ້ານຂ້າງຂອງຊຸມ ຄວາມໜ້າຂອງດິນແມ່ນໃຫ້ວັດແທກຈາກສ່ວນເທິງຂອງລູກລະເບີດຫາໜ້າດິນ.
6. ກະບາງບົມບີທີ່ບັນຈຸບົມບີເຕັມ ສາມາດທຳລາຍໃນຊຸມທີ່ຂຸດເຈາະເປັນຜື່ງເຂົ້າໄປໃນດ້ານຂ້າງຂອງຊຸມເທົ່ານັ້ນ ຖ້າລະເບີດບົມບີທີ່ບັນຈຸຢູ່ພາຍໃນຫາກບໍ່ແມ່ນບົມບີປະເພດຟັດສະພໍຂາວ.